

உ
முகுகக் கடவுள் துணை

திருச்செந்திற் பிரபந்தம்

பதினாறில் உரையுடன் கூடிய

2-வது—சிலேடை வெண்பா

3-வது—திரிபந்தாதி

4-வது—யமகவந்தாதி

(இரண்டாம் பகுதி)

திருச்செந்தூர்
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி தேவஸ்தான
வெளியீடு

சுருவே துணை

திருச்செந்தூர்ப் பிரபந்த வகை பதினாறுள்

3வது - திரிபந்தாதி நூல்

பாட்டும் பொருளும்

அணிந்துரை

வெண்பா

வரிவளைகள் ஆர்ந்தும்அலை வாய்க்குமா வேட்காப்
திரிபுடைச்சொல் அந்தாதிச் சீர்தூல் — தெரிதகவோர்
வேலவன்றன் அன்பும் விரிபுலமைப் பேறுமெய்தி
மாலகன்ற நெஞ்சினரா வரத்,

“செந்தமிழ்க்கு வாய்த்த திருச்சீர்திலர்பதி” என்று போற்றப் பெற்றது திருச்செந்தூர்த் தலமாகும். செந்திலர்பதி என்று ஊரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டதனால் அங்கு திருக்கோயில் கொண்டுள்ள பெருமான் “செந்தமிழ்க்கே உரியவன் என்பது தானே புலனாகும். அத்தகைய சிறப்பமைந்த செந்திலாண்ட வனுக்கு உவந்த இனிய தமிழில் இந்த அந்தாதியமைந்திருக்கிறது.

“திரிபு” என்ற சொல், மாறுபாடு என்ற பொருளையுடையது. எனவே, இந்நூலின் கவிகள் ஒவ்வொன்றும் முதற்சீர் இரண்டாம் சீர்வரை முதலெழுத்து மட்டும் மாறுபட்டு, அந்த இரண்டு சீர் வரை ஒரே வடிவில், எதுகை அமைந்து, பொருள் வேறுபட்டுள்ள தன்மையில் அமைந்திருக்கிறது என்பது தெரியலாம். மேலும், முதற் பாட்டின் முதற்சீர், நூலின் இறுதிப் பாண்டின் இறுதிச் சீராகவும், ஒவ்வொரு பாட்டின் கடைசிச் சீரே அடுத்தப் பாட்டுக்கு தொடக்கச் சொல்லாகவும் வருவதால், அந்தம் ஆதியாகவுடையது என்பதைக் கொண்டு அந்தாதி என்ற பெயரிட்டனர் பெரியோர், ஆதி அந்தம் என்பதை

நூல்முதலும் இறுதியுமான சீர்களிலும், அந்தம் ஆதி என்பதை ஒவ்வொரு பாட்டின் கடைசி - அடுத்த பாட்டின் முதல் வரும் சீர்களிலும் அமைவது ஆகுமென்பது தெளிவு. ஆதி அந்தம் என்பதை அந்தம் ஆதி என்றமைத்திருப்பது வியப்புக்குரியது.

இறைவன் தன்மைக்கு இலக்கணம் கூற வந்த பெரியோர்கள், உலக அழிவைப் புரியும் இறைவனே உற்பத்திக்கும் காரணமாவான் என்பதை விளக்கி "அந்தம் ஆதியென்மனார் புலவர்" என்று கூறிப் போந்தனர் (மெய்கண்ட தேவர் சிவஞான போத முதற் குத்திரம்). அம்முறையிலேயே இதுவும் அமைந்திருக்கின்ற தென்க. முருகப் பெருமான் அருளுரைப் படி பதினாறு வகையான பனுவல்களைப் பாடத் தொடங்கிய வரிசையில் இந்நூலாசிரியரான வண்ணச்சரபம் அருண்மீது தண்டபாணி சுவாமிகள், திரிபு என்ற இந்நூலை, மூன்று எவ்வும் சொல்லுக்கேற்ப மூன்றாவதாக அமைத்தனர் போலும் என்று கருத இடந்தருகின்றது. இது போலவே எண் வரிசைக்கேற்ற சிறப்பு பெரும்பாலும் ஒத்து, மற்ற நூலின் பெயரும் உள்ளது.

இது அன்றியும், தில்லைத் திருவாயிரம்-திருவரங்கத் திருவாயிரம் என்பவற்றிலும் திரிபுமஞ்சரி யமகமஞ்சரி, என்று ஒரு பகுதியாக திரிபு-யமகக் கவிகள் செய்துள்ளார். சிவஞான பாதத்தந்தாதி, அரியேக பாதத்தந்தாதிக்கிடை சைவ-வைணவ பரமாகப் பாடி, உரையும் வரைந்துள்ளனர். ஏகபாதம் என்பது, நான் கடியும் ஒரே வித தடையிலமைந்து, பொருள் வேறு விதமாய்க் காட்டாகக் கவித்துறைக்கவியில் இயற்றப் படுவதாகும். இவை சித்திர கவி என்ற பெயரில் அமைந்த அரிய நூல்களாகும். சித்தகூக்கு ஆராய்வும், வரலாறு, சொல்லமைப்பு, சந்தியின் அழகு, தெளிவு புலமைச் சிறப்பு முதலியவற்றைத் தருவதாகும்.

அல்லாமலும், "ஏகபாதத் தீதநூல்" என்ற பெயரில் நான் கடியும் ஒத்து, பொருளில் மாறுபாடு, உதடுகள் ஒட்டுதல் குவிசுவின்றிய சிறப்பிசைதாய், மாப்பது பாய் டுண்டாய் அந்தாதி,

முருகக் கடவுளைக் குறித்துப்பாடி,பதவுரை, கருத்து, ஞாயம், இலக்கணங்களை விளக்கி உரையும் சுவாமிகளே வரைந்துள்ளனர். இதை நிரூபித்தவர் என்பர் வட நூலார், தன்மைக்கேற்ற பெயரிலக்கணம் அமையாதிருப்பதை உணர்ந்த இவர் 'இதழ் அகல்' எனப் பேரிட்டனர். ஒட்டம் - உதடு நீர் என்பது ஒட்டாதது என்பது கருத்து. ஒட்டம் என்ற பெயரில் உதடுகள் குவிதல் ஒட்டுதல் இருப்பதால், அதை மாற்றி "இதழ் அகல்" என்ற சிறப்புடன் இயல்பாயும் பொருள் எளிதில் அறியப்படுவதாயும் உள்ளமையால், இவரது தமிழ்ப் புலமையையும் அபிமானத்தையும் அறியலாம்.

மேலும் நெல்லை, தில்லை, அரங்கம் என்ற தலக்குறிப்புடனும் பொதுவாயும் ஷே இதழகல் அந்தாதி பாடியுள்ளனர். குன்றக் குடி-நெல்லை-பழனி-சென்னை-இத்தலத்து முருகக் கடவுளுக்குக் கலம்பகமும் பழனி, தில்லை, தேவகோட்டை, சென்னை செந்தில் வள்ளி நாயகி, என்ற குறிப்புடன் பிள்ளைத்தமிழும் இயற்றியுள்ளனர். இந்நூல் ஆசிரிய சுவாமிகள், எதைப் பாடவேண்டுமானாலும், முதலில் திட்டமிட்டுச் சிந்தித்து, குறிப்பு வரைந்து கொண்டு பாடுவதில்லை. திருவருள் முன்னிலையில் தொடங்குவர். குறித்தபடி பாடல்களமையும். எழுத்தாணி கொண்டு எழுதுவது இவர் செயல். அருணகிரிநாதர் கந்தரநுபூதி பாடியது போல, முருகதாசரநுபூதி என்ற பெயரில் அருளை விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

அதில் - திடமிரு சிவசெல் உரிசுவேல் முருகோன்
இடமென் றெளிர்என் மனமாம் வெளியில்
உடலின் திரைநீர் உலிவந் தெழுதா(து)
உடனய் கழிவுந் தனபந் பலயே. என்று கூறுகின்றனர்.

எனவே, தன் மன வெளி முருகனுக்குரிய இடம். பாடல் வருவது கடலில் அலைகள் போல ஒன்றன்பின் ஒன்றாக என்று தெரிகிறது. பாடல் வரும் விரைவுக் கேற்ப எழுதி முடிவதில்லை. வேறு ஒன்றாக அமையுமாம், வந்த பாட்டு மறையுமாம் இக்கருத்தை வேறு ஓரிடத்தில் "தமிழ்க் கவிகள் உதிர்

கும் வம்பு சகிக்கிலேனே" என்றும், என் மனதில் ஒன் றெண்ண எண்கை மற்றொரு வண்ணமெழுதிடும் இயற்கை என் கின்றனர். இந்நிலை நம்மோரால் அளவிடற்கரியதாம்.

இலக்கணம் இலக்கியம் ஆகிய நூல்கள் மிகைபட இயற்றி யது போன்று உபாசனையியல்பிலும் பேராற்றல் படைத்தவர். அது பற்றிய சாத்திர நூல்கள் தமது அநுபவ முறையைக் கலந்து பல இயற்றியுள்ளார். உலக நன்மை கருதியே, தொடக்க முதல் இறுதிவரை தவஞ் செய்து தன்னலம் பேணுது வாழ்ந்தவராவர் டக்கள் சீவகருளை கடவுட் பக்தியுடையராய் வாழ வேண்டுமென்ற பேராவலுடனிருந்தவர். முருகனது அருளாணைப்படி பாடிய இந்நூல், தேவத்தான வெளியீடாக வெளி வருகிறது.

பாடலின் பொருள் விளங்கும் பொருட்டு, பதவுரை விளக் கப்பட்டிருக்கிறது. புலவர்கள் அன்பர்கட்கு, மகிழ்வு தரும் அரிய நூலாகும்.

திருச்செந்திற் பிரபந்தம் பதினாறில்

3-வது திரிபந்தாதி நூல்

பாட்டும் பொருளும்

காப்பு - கட்டளைக்கவித்துறை

நடக்குஞ் சரமச ரந்தரு வான்நலை நான்கிற்குட்டி
அடக்குஞ் சரவணன் செந்தூர்க் குகன்அரி யட்டவன்றன்
விடக்குஞ் சரமஞ்சும் வேலான் விரும்பும் விநாயகனும்
கடக்குஞ் சாத்ரத வணங்குகின் றேன்தமிழ்க் காவலுக்கே.

இ—ள்.

நடக்கும் - இயங்குதலையுடைய	விடக்கும் - விடம்போற்
சரம் - சரஉயிர் வகையையும்	கொடுமையான
அசரம் - அசைவில்லாத	சரம் - பாகபதக்கணையும்
(மரம் செடி ஒத்த) அசர	அஞ்சும் - நாணத்தக்க
வுயிர்க்களையும்	வேலான் - வேற்படையுடை
தருவான் - வினைக்கேற்பப்	யவன்
படைக்கும் பிரமனது	விரும்பும் - விருப்புற்று
தலை - சிரங்கள்	ஆதரிக்கின்ற
நான்கில் - நான்கினிடத்தும்	விநாயகனும் - கணபதியாகிய
குட்டி - கையால் இடித்து	கட - மதநீரினைக் கொண்
அடக்கும் - கருவத்தைக்	டுள்ள
கெடுத்த	குஞ்சரத்தை - யானைமுகக்
சரவணன் - சரவணப்	கடவுளை
பெருமான்	வணங்குகின்றேன் -போற்றிச்
செந்தூர் - திருச்செந்தூரை	செய்கின்றேன்
யுடைய	தமிழ் - இந்தப் பனுவல்
குகன் - குகப்பெருமான்	காவலுக்கு - முட்டின்றி
அரி - நரசிங்கவடிவை	நிறைவேறத் துணை
அட்டவன்றன் - அடக்கிய	புரிவதற்காக என்பதாம்
சிவபிரானது	எறு, எ - அசை.

திருவரு ளாதாச் செந்தூர்க் குமரன் திருந்துமனப்
பருவரு ளாதனை பெற்றது தோன்றும் படிசெயும்சேய்
கருவரு ளாதாத் தப்பதம் சூட்டிற் கருத்திரங்கா
இருவரு ளாதாத் தைப்பலம் சாவெனை யென் செயுமே.

இ-ள்

திருவருள் - கருணையினுக்கு
ஆதர - நிலைக்களமாயுள்ள
செந்தூர் - திருச்செந்தூரில்
விளங்கும்
குமரன் - குமார்க் கடவுள்
திருந்தும் - செம்மைவாய்ந்த
மனப்படுவர் - உள்ளமுற்ற
அடியவர்களது
உள் - கருத்தில்
ஆ - இடபக்கொடியை
தரன் - தரித்துள்ள சிவ
பெருமான்
பெற்றது - தன்னால் அடைந்த
பிரணவப்பொருளை
தோன்றும்படி - விளங்குமாறு
செயும்சேய் - உபதேசிக்கும்
கருநாதன்
கரு - மீண்டும் பிறவிக்குப்படி
அருளாது - வினையை
உதவாமல்

அரத்தப்பாதம் - சிவந்த
திருவடிகளை
சூட்டில் - என் முடியில்
தரித்தருள்வாணயில்
கருத்துஇரங்கா - மனதில்
இரக்கமற்ற
இருவர் - பிரமணம் எமணம்
என்ற இருவர்
உள் - எண்ணிச் செய்கின்ற
ஆது - குற்றம் பொருந்திய
அரத்தை - துன்பத்தையுதவும்
பலம் - பிறப்பும்
சாவு - இறப்புமாகிய
இரண்டும்
எனை - அடியேனை
என்செய்யும் - என்னசெய்ய
முடியும்
எ - று ஏ. அசை. 1

என்னை யளித்துமுன் நின்றுபன் னீரிலை ஏய்ந்தபொடி
தன்னை யளித்துயர் தீர்தரப் பூசத் தருணமெதோ
புன்னை யளித்துணர்க் காமிகும் செந்திற் புரவலன்என்(று)
அன்னை யளித்துள வேலோடு நின்ற அறுமுகனே.

இ-ள்.

என்னை - அடியேனை
அளித்து - காத்தருளி
முன்னின்று - காட்டுகொடுத்து
பன்னீரிலை - பன்னீரிலை
புள்ளாக
ஏய்ந்த - பொதிந்துவைத்த

அளி - வண்டுகள் மொய்க்கும்
துணர் - பூங்கொத்துக்களை
புடைய
காமிகும் - சோலைகள் கும்பித்
செந்திற்புரவலன் - திருச்
செந்தூர்த் தலைவன்

இ—ள்.

செப்பஅரும் - சொல்லுதற்கு	மை - கரியநிறமுள்ள
அரிய சிறப்புள்ள	பரு - பெரிதான
ஆணனம் - திருமுகங்கள்	மாண்அன - மாணப்போன்ற
ஆறுடையாய் - ஆறுஉடை	வள்ளி - வள்ளிநாயகியின்
வரே	பங்கா - கணவரே
முதல் - தலைமையான	செந்தில் - திருச்செந்தூரை
சீடனும் ஆய் - மாணுக்களு	வாழ்த்துகிலா - போற்றாத
கவும்	தப்பரும் - தவறு உடைய
அப்பரும்ஆன - தந்தையாகவு	வரும்கூட
முள்ள	மா - மாண்புள்ள
நம்பர்க்கு - சிவபிரானுக்கு	நனலுடு - சாக்நிரத்தில்
இனியான் என்-விருப்ப	உனை - தேவரீரை
முடைய சத்தி என்னும்	காண - தரிசிக்கும்படி
அயில் - வேலாயுதத்தை	தவிர்ப்பர்கொல் - முயல்வார்
அணிந்தாய் - தரித்துள்ளவரே	களா?
	எ - று - ஏஅசை

கொல்லா விரதத் துடனேநின் மெய்த்தொண்டு கொண்டவரும்
நல்லா விரத மெனக்கொன்றுண் பார்க்கஞ்ச ஞாயம் உண்டே
பல்லா விரதந் தவிராது செந்திற் பதியில்உற்றாய்
பொல்லா விரதக் கொடுஞ்சுரன் மாயப் பொருதவனே

இ—ள்.

கொல்லா - பிறையிர்களைக்	பல்ஆ - பலவாகிய
கொல்லாத	விரதம் - வாக்குறுதிகள்
விரதத்துடனே - நியமத்	தவிராது - மாருதபடி
துடன்	(நிலைக்குமாறு
நின் - தேவரீர்மாட்டு	செந்திற்பதியில் - திருச்செந்
மெய்த்தொண்டு - உண்மை	தூரிடத்தில்
யான சேவையை	உற்றாய் - எழுந்தருளியிருப்
கொண்டவரும் - ஏற்ற அடிய	பலரே
வரும்	பொல்லா - குற்றம் நிறைந்த
நல்ஆ - மேலான பசுக்களை	இரத - மாமரவுருவம்
இரதம் என - இனிமையான	கொண்ட
னனை யென்று	கொடும் - தீயவனான
கொன்று - கொலை செய்து	சுரன் - குரபதம்

உண்பார்க்கு தின்னும்கொடி மாய - அழியும்படி
யவர்க்கு பொருதவனே - போர் செய்த
அஞ்ச - அடங்கிவாழ பெருமானே
ஞாயம் உண்டோ - முறை
உள்ளதா? 5

பொருந்தடங் கண்ணியர் மால்கொண்டு வாடுமென் புத்திவீறும்
இருந்தடங் கண்ணிய மத்தாற் றவிர்த்தருள் ஈகுவையோ
பெருந்தடங் கண்ணியந் தேர்சேந்தி லாய்மதுப் பெய்துவேண்டாம்
விருந்தடங் கண்ணிய யனந்தருள் ளாய்வெற்றி வேலவனே.

இ—ள்.

பொரும் - போர் விளைக்கும்
தடம் - விசாலமான
கண்ணியர் - விழியினரான
மாதர்களது
மால்கொண் - மோகம்
கொண்டு

வாடும் - வருந்துகின்ற
என் - அடியேனது
புத்தியினும் - அறிவிலும்
இருந்து-தேவரீர் எழுந்தருளி
அடங்கன் - புலன்களின் பிடி
வாதங்களை
நியமத்தால் - விரத ஒழுக்கத்
தால்

தவிர்த்து - நீக்கி
அருள்-திருவருட் செல்வத்தை
ஈகுவையோ - கொடுத்தருள்
வீரோ

பெரும் - விசாலமான
தடம் - நீர்நிலைகளினுடைய
கண்ணியம் - பெருமைகள்
சேர் - சேரப்பெற்ற
செந்திலாய் - திருச்செந்தூர்ப்
பெருமானே

மது - தேனை
பெய்து - சொரிவதனால்
வண்டுஆம் - வண்டுகளாகிய
விருந்து - விருந்தாளிகளை
அடு - நெருங்கிவரச்செய்யும்
அம் - அழகிய
கண்ணி - மலர்மால்களை
அனந்தம் உள்ளாய் - நிறைய
உடையவரே

வெற்றி - வீரமிகுந்த
வேலவனே - வேலாயுதக்
கடவுளே 6

வேலவ னந்தத்தை யூதியொன் னாரை வெருட்டுதிரு
மாலவ னந்தத்தைப் போற்றிரு மாதர் மணைஒப்பில்
சீலவ னந்தத்தை வாடிகள் ரூழ்திருச் செந்திலெந்தாய்
சாலவ னந்தத்தைச் சொன்னுய்எ(ன்) நெஞ்சம்
தவிக்கின்றதே

வேலவ - வேலாயுதப்பெரு
 மாணே
 நந்தத்தை - சங்கை
 ஊதி - முழக்கிய ஓசையால்
 ஒன்னரை - படைவர்களை
 வெருட்டு - அச்சமடையச்
 செய்த
 திருமாலவன் - விட்டுனு
 மூர்த்தி
 நந்து - விரும்புகின்ற
 அத்தை - செல்வத்துக்குரிய
 திருமகள்
 போற்று-பாராட்டி வளர்த்த
 இருமாதர் - வள்ளி தெய்வ
 யானை யென்பவரது
 மணை - கணவரே
 ஒப்பு இல் - சமானமில்லாத
 சீல - பெருமையுடையவரே!

இ-ள்
 வனம் - சோலைகளும்
 தத்தை - கிளிகளும்
 வாவிசன் - நீர்நிலைகளும்
 குழ் - நெருங்கியுள்ள
 செந்தில் - திருச்செந்தூரை
 புடைய
 எந்தாய் - எமது தந்தையே
 சால - சிறந்த
 அதந்தத்தை - அருள்மொழி
 கள் பலவற்றை
 சொன்னாய் - கூறியருளினீர்
 என் - அடியேனது
 நெஞ்சம் - மனமானது
 தவிக்கின்றது - அதற்கேற்ற
 விளக்கம் இல்லாமல் ஏங்கு
 கின்றது
 எ.று. ஏ. அசை 7

சனியா தவஞ்செயும் பொல்வேன் அனைவரும் சாற்றுபுகழ்
 மலியா தவனும் தொழுந்திருச் செந்திலில் வந்தடைந்தேன்
 மெலியா தவந்தந்து காத்தருள் வாய்! வெற்றி வேல்புனைதோள்
 வலியா தவள நிறச்சேவ லா! மயில் வாகனனே.

இ-ள்.
 சனியாது சோர்வில்லாதபடி
 அவம்செயும் - தீமைகளைச்
 செய்கின்ற
 பொல்வேன் - அடியேன்
 அனைவரும் - நல்லோர் பலரும்
 சாற்று - கூறுகின்ற
 புகழ்மலி - சிறப்பு மிகவும்
 உடைய
 ஆதவனும் - குரியமூர்த்தியும்
 தொழும் - வணங்குகின்ற
 திருச்செந்திலில் - திருச்
 செந்திற்பதியில்
 வந்து அடைந்தேன் - வந்து
 உமதிடம் தஞ்சுமானேன்
 மெலியா - தளர்ச்சியில்லாமல்

தவம் - தவம் புரிகின்ற
 வலிமையை
 தந்து - அருள் செய்து
 காத்துஅருள்வாய் - காக்க
 வேண்டும்
 வெற்றிவேல் - வீரவேலா
 புதத்தை
 புனை - அணிந்திருக்கின்ற
 தோள் - தோள்களைபுடைய
 வலியா - வல்லவரே!
 தவளநிற-வெண்ணிறமுடைய
 சேவலா- சேவற்கொடியினரே
 மயில் - மயிற் பறவையை
 வாகனனே - வாகனமாகக்
 எ.று. [கொண்டவரே 8]

வாகன மாக மயிலூர்செந் தூரன் மறமடந்தை
மோகன மாகத் தொருமாது கொண்கன் முழுமையுமாம்
ஏகன மாகந்த என்பார்க் கெளியன் இனியதமிழ்த்
தாகன மாகஞ் சிதைத்தார் தவப்பயன் தந்தவனே.

இ—ள்.

வாகனம் ஆக-ஊர் தியாக
மயில்ஊர் மயிலைச் செலுத்து
செந்தூரன்-திருச்செந்தூர்
இறைவன். முருகன்
மறமடந்தை-வேடமகளான
வள்ளிநாயகியின்பால்
மோகன்-விருப்பமுடையவன்
அம்-அழகிய
மாகத்து-விண்ணுவாகத்
தாரது
ஒருமாது-ஒப்பற்ற தெய்வ
யானையின்
கொண்கன்-கணவரானவன்
முழுமையும் ஆம்-எல்லாவற்ற
றிலும் திறைந்த பரிபூரண
மான
ஏகன்-தனிப்பரம்பொருள்

நமாகந்த-நமோகந்த
(கந்தநம)
என்பார்க்கு-என்ற மந்தி
ரத்தைச் செபிக்கின்றவர்
கட்கு
எளியன்-கலபமாக அருள்
புரிபவர்
இனியதமிழ்-இனிமைவான
தமிழ்மொழியின்பால்
தாகன்-மிகுந்த விருப்ப
முள்ளவர்
நம-நமனது
ஆகம்-உடலை
சிதைத்தார்-உதைத்த
பரமன்
தவப்பயன்-செய்த தவத்தின்
பயனாக
தந்தவன்-அவர் ஈன்றருளிய
பெருமான் ஆவன் என்க
எ, று-ஏ, அசை 9

தந்தத் தனத்தந்த எங்குடு வார்புடை தங்கிதிற்பான்
சந்தத் தனத்தந்தம் வைத்தழு துண்டு தடுக்கும்பிரான்
அந்தத் தனத்தந்த ரெய்தாத் திருச்செந்தி லம்பதியில்
சொந்தத் தனத்தந்த யீவேனென் றென்னெடு செற்றதுண்டே

இ—ள்

தந்தத்தனத்தந்ததென்று - தந்
தந்தனத்தந்த என்ற
தாளவரிசையில்

அந்தத்து-இறக்கும்சமயத்திடு
அனத்தத்தர் -வன்செயல்
புரியும் எம் தூதர்கள்

ஆடுவார் - திருநடம்புரிகின்ற
வெப்பெருமானின்
புடைதங்கி - (இடது) பக்கத்
திவ் நினைத்து

திற்பாள் - இருக்கும்
உமையவளின்

சந்த - அழகிய
தனத்து - கொங்கையிடத்து
அத்தம் வைத்து - தமதுதிருக்
கரத்தை வைத்து

அமுது - பாலாகிய அமுதை
உண்டு - அருந்தி
தருக்கும் - புகழ்கின்ற
பிரான் - குமாரக்கடவுள்

எய்தா - அடைய முடியாத
திரு - தெய்வீகச் சிறப்புடைய
செந்திலம்பதியில் - திருச்செந்
தூரின்

சொந்தத்தன் - உரிமைக்
கடவுள் அவன்

அத்தத்து - என்கைவசமாக
அத்தம் - பொருட்செல்வத்தை
ஈவேன் என்று - கொடுத்து
உதவுவேன் என்பதாக

என்றோடு - அடியேனிடம்
சொற்றது - பலதடவையும்
கூறியது
உண்டு - உள்ளதாம். 10

சொற்ற விதங்களை யந்தான்கொல் என்று துடிக்குமென்ப
பற்ற விதங்களைச் செய்யாமல் நைவுறப் பார்த்தனையே
இற்ற விதங்களை கொன்றையன் நைந்த எழ்ந்தெந்திலாய்
முற்ற விதங்களைக் காட்டுநல் வேள்விக்கோர் முன்னவனே.

இ - ள்.

சொற்ற - நேவரீர் என்பாற்
கூறிய

விதங்கள் - அருளுரையின்
வகைகள்

ஐயம்தான்கொல் - சந்தேகந்
தானோ

என்று - என்றவாறு
துடிக்கும் - வருந்துகின்ற

என்னை - அடியேனை
பற்ற - அடையும்படி

இதங்களை - நன்மைகளை
செய்யாமல் - புரிந்தருளாமல்

நைவுற - மேலும் தளர்வுறும்
படி

பார்த்தனையே - செய்கின்றிரே
இற்றவிது - தேய்ந்த சந்திரன் (பிறைமதி)

அங்களை - அழகிய அறுகு

கொன்றையன் - கொன்றை
இவைகளை அணிந்த

வெப்பிரானது
மைந்த - திருக்குமாரரே

எழில் - அழகுபெற்ற
செந்திலாய் - திருச்செந்தி

லாண்டவரே
முற்றுஅவி - நலம் நிறைந்த

அவிககள்
தங்களை - தங்கள் புனிதத்

தன்மையை
காட்டும் - விளங்கச் செய்

கின்ற
நல்வேள்விக்கு - தூய யாகத்

துக்கு
ஓர் முன்னவனே - ஒப்பற்ற

முதல்வரான தெய்வமே

முன்னம் புகன்ற மொழிநாடி வாடுமென் மொய்ம்பில்மதன்
தன்னம் புகன்ற விடலாகு மோ, நின்கைத் தத்தை சொன்ன
சொன்னம் புகன்றனை யேனல்வ வாமலத் தோலுடம்பில்
இன்னம் புகன்றமிழ்ச் செந்தூர நீவந் திலங்கிவந்நே.

இ—ள்

முன்னம் - இதற்கு முன் பல
தடவையில்
புகன்ற - என்னிடம் கூறிய
மொழி - வாக்குறுதிகளின்
நாடி பலனை எதிர்பார்த்து
வாடுமென் - தளர்கின்ற
அடியேனது
மொய்ம்பில்-மன வலிமையில்
மதன் தன்-மன்மதனுடைய
அம்பு கணைகள் வந்து
கன்றவிடல்-வருந்தச்செய்வது
ஆகுமோ-முறையாகுமோ?
நின்-தேவரீரது
கைத்தத்தை-கையில் உள்ள
கிளியான அருணகிரிநாதர்
சொன்னசொல்-கூறிய கவிப்
பொருளை
நம்பு-நம்பி வணங்கியுள்ள

கன்று அனையேன் - குழந்தை
ஒப்பானவன்
அவ்வவா-(சிறு பருவத்தேன்)
அன்றோ அடியேன்
மல, தோல் உடம்பில்-
தோல் முடிய மல
உடம்பில்

இன்னம்- இனிமேலும்
புகன்-செல்லமாட்டேன்
தமிழ்-தமிழ் முழக்கம் மிகுந்த
செந்தூர-திருச்செந்திற்
பெருமானே

நீ-தேவரீர்
வந்து-அடியேன் முன்
தோன்றி
இலங்கில் - காட்சியருளினால்
நன்று - மிகுந்த நன்மை
புண்டாகும்
எ. று ஏ. அசை 12

இவங்கைத் தலைவனைச் செற்றோன் மருகன் எழிற்செந்நிலான்
நலங்கைத் தலைவனை யாதஞ் ஞான்மறை நான்குளர்த்துத்
துலங்கைத் தலைவனை மாப்போன் சுதனஞ் தோய்முனிவன்
வலங்கைத் தலைவனை வாழ்வொடுக் காற்செயும் மாடம்ஒத்தே.

இ—ள்

இலங்கை - இலங்காபுரிக்கு
தலைவனை-அரசனாயிருந்த
இராவணனை
செற்றோன்-வெற்றி கொண்ட
திருமாவின்
மருகன் மருகனாயிருப்பவன்

துலங்கு-விளங்குகின்ற
ஐ - தலைவனான பிரமர்களது
தலை - சுபாலங்களை
வனை-மாவையாகத் தரித்த
மாப்போன்-மாப்பினரான
சிவபிரானுடைய

எழில்- அழகு வாய்ந்த
செந்திலான்-செந்திற்பதி
யுடையவன்
நலம் - இகலாகக் கசங்களை
கைத்து - வெறுத்து
(துறவடைந்து)
அலைவன் - அலைகின்ற
அடியேனை
நையாது - துன்புருவண்ணம்
அருள்வான்-காத்தருள்பவன்
மறை நான்கு - நால்
வேதங்களையும்
உரைத்து - சொல்லி

சுதன்-திருக்குமாரன்
அருள்தோய்-அவனது
திருவருளைப் பெற்ற
முனிவன் - அகத்தியர்
வலங்கைத்து - வலது உள்ளங்
கையளவில்
அலை - கடல் நீரை
வளை வாழ்வு - அடக்கும்
பேற்றினை
ஒருக்கால்-முன்னொரு சமயம்
மாடம்ஒத்து - உருந்தளவில்
குறைய
செயும் - செய்தருளினார்
எ. று. ஏ. அசை. 13

மாட மருவு மறுகாரும் செந்தில் வரதன்,வண்டு
கூட மருவுங் குளித்தேனும் கொண்ட குராமுடித்தான்,
கோட மருவு முருவுமென் றேந்தினும்; வெற்றிடத்தை
நாட மருவுதென் னீர்மலை யாவையும் நண்ணுவமே.

இ-ள்

மாடம் மருவும்-மேல் மாடி
விடுகள் நிறைந்த
மறுகு ஆரும்-விடிகளுடைய
செந்தில்-திருச்செந்தூரினைக்
கொண்ட
வரதன்-முருகப்பெருமான்,
வண்டு - தேவீக்கள்
கூட-கூடிக்குலாவும்படி
மருவும் - வாசனையும்
குளித்தேனும் - இனியதேனும்
கொண்ட - சேர்ந்துள்ள
குரா-குராமலராலான
மலைகளை
முடித்தோன் - புனைந்துள்ள
கடவுள்,
வேடம் - அப்பெருமானது
வடிவம்
அருவும் - அருவமாயும்
(இயல்பாய்)

உருவும்-உருவமாயும்
(பாவனைப்படி)
என்று-அமைந்தது என்பதாக
ஓர்ந்துளம்-அறிந்துள்
களாம்
வெற்றிடத்தை-வெறும்
வெளினை (அருவப்
பொருளை)
நாடம் - எண்ண மாட்டோம்
அருவு-அருவிகளைக்கொண்ட
தெண்ணீர்மலை-நீர்வளமான
மலைகள்
யாவையும்-பலவற்றினும்
சென்று
நண்ணுவம் - முருகன்
திருவுருவை வணங்குவோம்
எ. று. ஏ. அசை

14

நண்ணுரைக் கொன்ற வடிவேற் குகன்,செந்தில் நாயகன்முன்
வெண்ணுரைக் கொன்றரும் வீடந்த நம்பன் விழிப்புதல்வன்,
பண்ணுரைக் கொன்றழிப் பாமாலை பாசை படைத்திருந்தும்
அண்ணுரைக் கொன்றற்ற அச்சமுற் றேன்வெள்ளை ஆரணங்கே.

இ—ள்

நண்ணுரை - பகையான
கொன்ற - வென்றருளிய
வடிவேல் - கூறியவேலாயுதம்
குகன் - குகப்பெருமாள்,
செந்தில் - திருச்செந்தூரை
நாயகன் - தலைமைக் கடவுள்
முன் - முன்னொரு காலத்தில்
வெள் - வெள்ளை நிறமான
நாரைக்கு - நாரைப்பறவைக்கு
ஒன்றரும் - அடைவதற்கு அரிய
வீடு ஈந்த - முத்தியைக்
நம்பன் - சிவபிரானது
விழி - நெற்றிக்கண்ணிற்
புதல்வன் - குமாரக் கடவுள்
பண்ணார் - பண்ணாமதி
யமைந்து

ஐ - சொல் அழகும்
கொன் - புதுமையும் கூடிய
தமிழ்ப்பாமாலை - தமிழ்ப்
பனுவல்கட்டு
ஆசை - பெருவிருப்பம்
படைத்திருந்தும் - கொண்
டிருந்தும் கூட
அண்ணார் - அவரை அடைந்து
பாடாதவருக்கு
வருகின்ற
ஐக்கு - சிவேத்தும் வாதைக்கு
ஒன்று - ஒருபற்றுக்கோடும்
அற்ற - இல்லாதது போன்ற
அச்சம் - பெரும் பயத்தை
உற்றேன் - அடைந்தேன்
வெள்ளை - வெண்ணிற
மேனியுள்ள
ஆரணங்கே - கலைமகளே

15

ஆரணங் கண்டறி யாப்புகழ் சேர்செந்தி லாதிபனை
பூரணங் கண்டறி போல்வாருக் கெய்தும் பொருளெனநன்(கு)
ஓரணங் கண்டறி வெய்தினல் லால்மலர் ஒதிய்செவ்
ஏரணங் கண்டறி நெஞ்சேயென் மோகம் இறுவதின்றே.

இ—ள்

ஆரணம் - வேதங்களாலும்
கண்டு அறியா - அறிந்து
கொள்ளமுடியாத
புகழ்சேர் - மகிமை
சேர்ந்துள்ள

நன்குஓர் - தெளிவுடன்
ஆராய்ந்தறியும்
அணங்குஅண்டு - ஆசை
பொருத்திய
அறிவு - பேரறிவினை

செந்தில் - திருச்செந்தூரின்
 ஆதிபனை - தலைமையான
 கடவுளை
 பூரணம் கண் - எங்கும்
 நிறைந்த பரத்தினிடம்
 தறி - கிளைகள் வெட்டப்
 அடிமரத்தை
 போல்வாருக்கு - ஒப்ப
 பந்தம்விட்ட யோகி
 களுக்கு
 எய்தும் - எளிதில் கிடைக்கத்
 தக்க
 பொருள் என - தெய்வ
 மென்பதாக

எய்தினல்வால் - பெற்றுவன்றி
 மலர் - பூக்களையணிந்த
 ஓதியர் - கூந்தல் மாதர்களின்
 செவ் - செம்மையான
 ஏர் - அழகினையுடைய
 அணம் - வாய்ப்புறத்தை
 கண்டுஅறி - பார்த்து மகிழ்
 இன்ற
 நெஞ்சே - மனமே
 என் - என்னுடைய
 மோகம் - பெருமானைக்காண
 வேண்டியபேரவா
 இறுவது - முடிவுறுதல்
 இன்று - இவ்வயாம், 16

இறுகுந் தனத்திரு மங்கைதன் பங்கன் இகலவரை
 செறுகுந் தனத்திய வறகுந் சேய்திருச் செந்திலிடத்(து)
 உறுகுந் தனத்திருப் பூணல் ஒருகவிக்கோகைநல்கல்
 மறுகுந் தனத்தீச்சை கொள்பா வலரும் வழுத்தவென்றே.

இ—ன்.

இறுகும் - இறுக்கமான
 தனத்து - கொங்கைகளுடைய
 இருமங்கைதன் - வள்ளி
 தெய்வயானை என்பவரின்
 பங்கன் - பங்கினையுடையவன்
 இகலவரை - பகைவர்களை
 செறு - போரில் வெற்றி
 கொள்ளும்
 குந்தன் - வேற்படையுடை
 யவன்
 நத்தியவாறு - விரும்பியபடி

குந்தன் - ரத்தினங்கள்
 பதித்த
 திருப்பூணல் - அழகிய
 பதக்கத்தால்
 ஒருகவிக்கு - ஒப்பற்ற
 பகழிக்கூத்தருக்கு உதவி
 ஒருகை - மகிழ்வனை
 நல்கல் - உண்டாக்கிய
 அருட்செயலானது
 மறுகும் - வறுமையால் மனம்
 வாடி

* திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத்தமிழ் நூலு, முருகன் அருளுரைப்படி
 பாடி, அரங்கேற்றத்திற்கு தடை நேரத்தபோது வகுத்தப் பகழிக்கூத்தர்
 கணலில் முருகன், தனது பதக்கம் ஒன்றை ஈடாக உதவியும் பின் அரங்
 கேற்றிய சபையில் பீண்டும் பெற்று அணிவிக்கவும் நேர்ந்த செய்தி.

அருள் - அடியவருக்கருளும்
செய் செவ்வேட்பரமன்

திரு - அழகுமிக்க

செந்திலிடத்து - திருச்செந்
துரில்

உறு - தனக்கென ஏற்பட்
டுள்ள

தனத்து - பொருளின்மீது
இச்சைகொள் - ஆவல்

கொண்ட

பாவலரும் - புலவர்களும்

வழுத்த - அதுபோற்றன்னைப்
பாடவேண்டும்

என்று - என்ற காரணம்
பற்றியேடரம்

எ. று. ஏ. அசை 17

வழுநின் நியதமிழ்ப் பாமாலை யாவும் வனையுமன்பர்
குழுநின் நியமனும் அஞ்சுறக் கூடிடக் கூட்டியருள்
முழுநின் நியன்பருள் செந்துர னெயென் முருகையனே
கழுநின் நியக்கழுன் சாரணர்க் கீந்து களித்தவனே.

இ-ள்

வழுஇன்றிய - குற்றமில்வாத
தமிழ் - தமிழ்மொழியாலான
பாமாலை - பிரபந்தங்கள்
யாவும் - எல்லாவற்றையும்
வனையும்-பாடும் வல்லமை

யுற்ற

அன்பர்-புலமையன்பரது

குழுவு-கூட்டத்தில்

இன்று-இந்தேரத்தில்

யமனும்-நமனும்

அஞ்சுற - பயமடையுமாறு

கூடிட - அடியேன் சேரும்படி

கூட்டிஅருள்-கூடச்

செய்வீராச

முழுநின்-நிறைவுபெற்ற

தி-அறிவும்

அன்பும் - பக்தியும்

அருள் - தந்தருள்கின்ற

செந்தூரானே - திருச்செந்திற்
கடவுளே

என்-அடியேனுக்குரித்தான

முருகையனே-முருகப்

பெருமானே

கழுநின்-கழுமரத்திலேனும்

தியக்கம் - சஞ்சலத்தை

முன் - அந்த நாளில்

சாரணர்க்கு - சமணர்கட்கு

ஈந்து - ஞானசம்பந்தராக

வந்து உதவி

களித்தவனே-மகிழ்ந்த

பெருமானே

கனிக்கும்பல் வண்டு றூல்கின்ற செம்பொற் கடம்பணித்தோன்
ஒளிக்கும்ப யோனிக்கோர் உண்மைசொன் னோன்செந்தி ளூர்க்குமான்
வினிக்கும் பருவமுற் றேனவன் சத்திதி மேவிறின்றேன்
வனிக்கும் பனிமல ருங்கொண்டு ளாற்கஞ்சல் மாறிலனே.

இ—ள்.

களிக்கும் - தேனுண்டு
மகிழ்கின்ற

பவ்வண்டு - பவதேனீக்கள்
முரல்கின்ற - இசை

பாடுவதான

செம்பொன் - சிவந்த அழகுள்ள
கடம்பு - கடம்பமலை

அணிந்தோன் - அணிந்தவனும்
ஒளி - ஞானப்பிரகாசமிக்

கும்பயோனிக்கு - அகத்திய
ருக்கு

ஓர் உண்மை - ஒப்பற்ற
மெய்ப்பொருளை

சொன்னோன் - உபதேசித்த
வனுமாயிய

செந்தில் - திருச்செந்தூரென்ற
ஊர்க்குமரன் - பதித்தலைவன்

விளிக்கும் - அழைத்தருளத்
தக் க

பருவம் - பக்குவ நிலையை

உற்றேன் - அடியேன்

பெற்றிருக்கிறேன்

அவன் - அப்பெருமானுடைய

சந்திதி - திருமுனபாக

மேவி நின்றேன் - சென்று

வணங்கினேன்

வளனுக்கும் - எனினும் வலிய
கும்பாகிய விலலும்

பனி மலரும் - பாணமாகிய

குளிர்ந்த மலர்களும்

கொண்டுளாற்கு - கைக்

கொண்ட மன்மதனுக்கு

அஞ்சல் - பயப்படுவதை

மாதிலன் - நீங்கப்

பெற்றேனெனில்

எ.று. ஏ. அசை.

19

மாதிய மானத் தகைசாரிந்து வாடும் மனத்தில்உன்னைத்
தேறிய மானம் வருவதென் றேதிருச் செந்திலுக்குள்
வீறிய மானம் ஆறுகொண்டாய்தினம் வேண்டுதுதி
கூறிய மானஞ் மங்கைசொல் வாமெனக் கொண்டருளே.

இ--ள்.

மாதிய - அன்புக்குமாறுபட்ட
மானத்தகை - ஆணவத்

தன்மை

சார்ந்து - சேரப்பெற்றதனால்

வாடும் - வருந்துகின்ற

மனத்தில் - என்உள்ளத்தி

உன்னை - தேவாரது

பெருமையை

தேறிய-அறிந்து கொள்ளும்

மானம்-பெருமையானநேசம்.

ஆணவம் - திருமுகங்கள்

ஆறுகொண்டாய்-ஆறின

உடையவரே

தினம் - நாடோறும்

வேண்டுதுதி-விருப்பமுள்ள

துதியாக

கூறிய - அடியேன்

பாடியவைகளை

மான் அருள்-மாணத்

பெறப்பட்ட

வருவது-ஏற்படப்பெறுவது மங்கை-வள்ளிநாயகியின்
என்றோ -எந்த நாளிலோ சொல்லாமென - இனிய
திருச்செந்திலுக்குள்-திருச் மொழிபோல்
செந்தூரில் கொண்டருள் - ஏற்றருள்
வீராக
வீராக
இயம்-புகழுடன் விளங்கும் எ. று. ஏ. அசை 20

தொண்டிலத் தண்டருட் காவல மெனக் கொங்குமரன்
தண்டிலத் தண்டருச் செந்தூர் வீராகன் நனக்குறிக்கும்
தொண்டிலத் தண்டருங் கூற்றுவன் கையிற் றெலுக்குங்கொலோ
மண்டிலத் தண்டரு மாய்த்தமிழ் தேர்கவு மாரையே.

இ-ன்.

தொண்டிலத் தண்டருட் காவல மெனக் கொங்குமரன்
தொண்டிலத் தண்டருச் செந்தூர் வீராகன் நனக்குறிக்கும்
தொண்டிலத் தண்டருங் கூற்றுவன் கையிற் றெலுக்குங்கொலோ
மண்டிலத் தண்டரு மாய்த்தமிழ் தேர்கவு மாரையே.

தொண்டு- வழிபாடானது
அலைத்து - பல வகையில்
உழுவச் செய்து
அண்டு - நெருங்குகின்ற
அருங் கூற்றுவன் - கொடிய
எமனது
கையில் - கைவசப்படும்படி
தொலைக்கும்கொல் - சேர்த்து
விறுமோ
மண்தலை - பூவுவகில்
தண்டரும் ஆய் - வணக்கம்
புரிபவர்களும்
தமிழ் - தமிழ்ப் புலமையில்
தேர் - தேர்ச்சிபெற்றுள்ளவர்
களுமாகிய
கவுமாரரை - கௌமார
நெறிச்சீலர்களை
குறிக்கும் - சிறப்பாகப்
போற்றுகின்ற எ. று. ஏ. அசை.

விசாகன்றனைக் குறிக்கும் தொண்டு, கூற்றுவன் கையில்
தொலைக்குமோ? அப்படித்,தொலைக்காது எனக்கொள்க. 21

மாரன் றனக்குவட் டுச்சேனை யோடு மயங்குமெழில்
வீரன் றனக்குப்பை சேர்மறு கார்செத்தில் வித்தகன்,நற்
கீரன் றனக்குமுள் நின்றபி ரான்முன்பு கெஞ்சிவருந்
தீரன் றனக்குரி யான்வரை பாழ்விதிக் கென்செய்வதே.

இ-ள்

மாரன்-மன்மதன்
தன-கொங்கைகளான
சுவட்டு-மலைகளைக்கொண்ட
சேனையோடு-தன் மாதர்
படையுடன்
மயங்கும்-கண்டு மயங்கத்தக்க
எழில்-அழகுமிருந்த
வீரன்-வெற்றிப்பெருமானை
தன-செல்வங்கள்
குப்பைசேர்-குவியலாகவுள்ள
மறுகு-ஆர்-விதிச்சிறப்பமைந்த
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
விளங்கும்
வித்தகன்-ஞானவடிவானவனை
நற்கீரன்-நனக்கு-நற்கீரரான
பெரும் புலவருக்கு

முன்னிற்ற-கற் குகையிற்
காட்சி உதவிய
பிரான்-முருகக் கடவுள்
முன்பு-அவன் சந்திதிமுன்
சென்று
கெஞ்சி-குறைகளைக் கூறி
நயந்து
வருந்தீர்-வருந்தாதவர்களே
அன்று-முந்நாளில்
அனக்கு-அன்னவாகனத்துக்கு
உரியான்-உரியவனான
பிரமதேவன்
வரை-உமது தலையிலெழுதிய
பாழ்-திமையாயுள்ள
விதிக்கு-ஊழின்கொடுமைக்கு
என்செய்வது-உம்மால் யாது
செய்யமுடியும்?
எ. று. ஏ. அசை. 22

என்று மருணாசை யாலுனை நாடி யினைக்குமென்முன்
நின்று மருணவை தீர்த்தருள் வாய்!செந்தில் நேயமிகத்
துன்று மருண கிரிநாதன் செஞ்சொற் றுதிக்குவந்தாய்
இன்று மருண நிறவேல்கொன் டாடும் எழிற்கத்தனே.

இ-ள்.

என்றும்-எப்போதும்
அருள் நசையால்-திருவருள்
விரும்பால்
உனைநாடி-தேவாரைக் கருதி
இனைக்கும்-வருந்துகின்ற
என்முன்-அடியேன் எதிரில்
நின்று-எழுந்தருளிலந்து
மருள்-அஞ்ஞானமாயிய
நவை-குற்றத்தை
தீர்த்து-நீக்கி

அருணகிரிநாதன்-அருணகிரி
நாத சுவாமிகளது
செஞ்சொல்-செம்மையான
சொற்சிறப்புள்ள
துதிக்கு-தமிழ்ப்பாடக்கட்டு
உவந்தாய்-திருவுள்ளம்
மகிழ்ந்தாய்
இன்றும்-இக்காலத்தும்
அருணநிற-சூரியன்போற்
சிவந்த

அருள்வாய்-ஆண்டு	வேல்-வேலாயுதத்தை
கொள்வாயாக	கொண்டு-திருத்தோளில்
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்	அணிந்து
நேயம்-அபிமானம்	ஆடும்-அருளாடல்புரியும்
மிகத்துள்ளும்-மிகவும்	எழிற்கந்தனே-அழகிய
கொண்டுள்ள	கந்தக்கடவுளே 23

கந்த மலரவன் குட்டுண்டு வாடுமக் காலம்நின்முன்
வந்த மலரவன் கேட்டுக் களித்தமெய்ம் மந்திரத்தை
எந்த மலர வனியைவிட் டோட இயம்புவையோ
நந்த மலர வதிதீர் பொழிற்செந்தில் நாயகனே

இ—ள்

கந்த-மணமுள்ள	மந்திரத்தை-பிரணவப்
மலரவன்-பூவிலிருக்கும்	பொருளை
பிரமன்	எம்தம்-அடியேங்களது
குட்டுண்டு-தலையில் குட்டுப்	அவர்-பழிபாவங்கள்
பட்டு	அவனியை-உலகத்தை
வாடும்-வருந்திய	விட்டுஓட-விட்டு நீங்கும்படி
அக்காலம்-அந்தநாளில்	இயம்புவையோ-உபதேசம்
நின்முன்-உனது திரு	செய்வினோ
முன்பாக	நந்து-தன்பாலடைகின்ற
வந்து-எழுந்தருளி	அமலர் மும்மலம் நீக்கிய
அமலர்-நிமலரான	அடியார்களின்
சிவபிரான்	அவதி-துன்பங்களை
அவன்-அவ்விடத்தில்	தீர்-நீக்கியருள்கின்ற
கேட்டு-உபதேசம் பெற்று	பொழில்-சோலைச் சிறப்பமைந்த
களித்த-மகிழ்ந்த	செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
மெய்-உண்மையான	நாயகனே-தலைவனே 24

நாயக னாகிப் பலகோடி தேவர் நடுவிருக்கும்
நீயக னானிலத் தெள்ளைமுன் ஆன்கை நிசமல்லவேல்
தூயக னானில்திற் போலவந் தாரெவர் சொற்றருள்வாய்
சேயக னாடுங் கழலாய்செந் தூர்க்குரு தேசிகனே

இ—ள்

நாயகனாகி-தலைமைப்
பொருளாகி
பலகோடி-எண்ணிறந்த
தேவர்-தெய்வங்களுக்கு
நடுஇருக்கும்- நடுநாயகமா
யுள்ள
நீ-தேவரீர்
அகல்-விசாலமான
நானிலத்து-உலகத்தில்
என்னை அடியேனை
முன்-அந்நாளில்
ஆள்கை-தடுத்தான்
டருளியது
நிசமல்லவேல்-உண்மை
யல்ல என்றால்

தூயகருவில்-எனது மன
வேளியில்
நின்போல்-உம்மைப்போன்று
வந்தார்-சாட்சித்தந்தவர்
எவர்-யாராயிருக்கலாம்?
சொற்றருள்வாய்-விளக்கி
யருள்வீராக
சேய-உயரமான
கல்-பல மடிகளையும்
நாடும் வசிப்பிடமாக விரும்பும்
கழலாய்-திருவடிகளை
புடையவனே
செந்தூர்-திருச்செந்தூரின்
குருதேசிகனே-குமரகுருபரக்
கடவுளே 25

சிகரிக் குமரங்கு தோருடு வாய்! அலைச் சீர்கொள்செந்தில்
நகரிக் குமர குருபர னே அன்பர் நன்மனத்தைத்
தகரிக் குமரவொப் பாமலர் வானியும் தாங்குநன்பாற்
பகரிக் குமர விழியுங் குலாவு படையுமுண்டே

இ—ள்.

சிகரிக்கும்-மலைபுச்சியாகிய
அரங்குதோறும்-மன்றங்
ச.ளிலெல்லாம்
ஆடுவாய்-திருநடம்
புரிபவரே
அலை-அலைகளோடு கூடிய
கடலின்
சீர்கொள்-சிறப்பமைந்த
செந்தில் திருச்செந்தூர்
ரென்மின்ற
தகரி-பெரும்பதியில் எழுந்த
தருளியுள்ள

தகரி-சிதைக்கின்ற
இக்கும்-கரும்பாகிய வில்லும்
அரவுஒப்பதாம்-பாம்பைப்
போன்ற
மலர்வானியும்-மலர் அம்புகளும்
தாங்குநன்பாவ்-கொண்டுள்ள
மன்மதனிடத்து
பரீஇக்கும்-கூறும் இனிய
சொற்களையும்
அர-அரத்தை ஒத்த
விழியும்-கண்களையுங்கொண்டு
குலாவு-விளங்குகின்ற

குமரகுருபரனே-குமர	படையும்-மாதர்சேனையும்
குருபரக்கடவுளே	உண்டு-இருக்கின்றது
அன்பர்-அடியவர்களது	எ.று. ஏ அசை
நன்மனத்தை-நல்ல	எனவே அவை தாக்காமல்
உள்ளத்தை	காக்கவேண்டும் என்பது
	கருத்து 26

படையனந் தம்புனை கையான் மயூரப் பரியெச்சி
உடையனந் தம்புனை கைதொறும் சேச்செந்நி லுளன், வெற்றிக்
குடையனந் தம்புனை கையுரைக் கேற்ற குகன்டிகல்முற்
றடையனந் தம்புனை கைதீர்த்தன் போரை யளிப்பவனே

இ-ள்.

படை-ஆபுதங்களை	வெற்றி-சிறப்பான
அனந்தம்-பலவாக	குடையன்-குடைக்கூத்துடைய
புனை-அணிந்துள்ள	வன்
கையான்-திருக்கரங்களை	அந்தம்-அழகுபட
யுடையவன்	புனை-புனைந்து கூறப்படும்
மயூரப்பரி-மயில்	கையுரைக்கு-புகழுரைகளுக்கு
வாகனத்தில்	ஏற்ற-தகுதி வாய்ந்த
இவர்ச்சி-ஏறிவரும்	குகன்-முருகப்பெருமான்
உலாவை	இகல்-பகைகள்
உடையன்-உடைய	முற்றடைய-முழுதும்
பெருமான்	அழியுமாறு
நந்தம்-சங்குகள்	நந்தம்-அடியேங்களுடைய
புனை-புன்னை மரங்களின்	புன்-இழிவான
கைதொறும்-இடங்களில்	நைகை-வருத்தத்தை
சேர்-இருக்கப்பெற்ற	தீர்த்து-நீக்கியருளி
செந்தில்ஊரன்-திருச்செந்	அன்போரை-அடியவர்களை
தூரின் தலைவன்	அளிப்பவனே-காப்பவனே
	எ.று. 27

புன்னை-நெய்தல் நிலக் கருப்பொருள். சங்குகள் கடலிற்
பிறப்பன. அவை புன்னை மரத்தின்பால் ஊரும். கடலும்
கடல்சார்ந்த இடமும் நெய்தலாம். குடை என்பது முருகன்
கூத்தின் பெயர்.

பவனத் தகர அவணை இளிவிற் பாயுமொற்றுள்
 ளவனத் தகப்பன் அணிச்செந்தி லான்ஒப்பீல் ஆறுமுகச்
 சிவனத் தகனை மறத்தொற் குறைத்தசொற் றேரினல்யாம்
 கவனத் தகக்கொண்டு வாடுமென் சிந்தை களிப்பதென்றே

இ-ள்.

பவனம்-பூமி
 தகர்-சிறையும்படி
 அவணை-சா-குரபன்ம
 னுடைய
 ளுரினில்-தலைநகரில்
 பாயும்-உதைந்தெழுந்து
 சென்ற
 ஒற்று-ஒற்றரான வீரவாகு
 தேவரை
 உள்ளவன்-துணையாகப்
 பெற்றவன்
 நம்-அடியேங்களுக்கு
 தகப்பன்-தந்தையானவன்
 அணி-அழகுமிக்க
 செந்திலான்-திருச்செந்தி
 துரினன்
 ஒப்பில்-இணையற்ற

ஆறுமுகச்சிவன்-ஆறுமுகத்துப்
 பெருமான்
 அந்தகனை-இயமனை
 உதைத்தாற்கு-திருவடியால்
 உதைத்த சிவபிரானுக்கு
 உரைத்த-உபதேசித்தருளிய
 சொல்-பிரணவப் பொருளை
 தேரின அல்லால்-உணர்ந்தா
 லன்றி
 கவனம்-உபாசனையின்
 நாட்டத்தை
 தகக்கொண்டு-மிகவும் ஏற்று
 வாடும்-அருளைநோக்கி வருந்து
 இன்ற
 என்சிந்தை-அடியேனது மனம்
 களிப்பது-மகிழ்ச்சி
 பெற்றிருப்பது
 என்று-எந்தநான்
 எ. மு. ஏ. அரை

28

களிப்பாடு வண்டு பெறத்தேன் பிணற்றும் கடம்பன்அன்பான்
 னெளிப்பாடு வண்டு வீழுவாள்செத் தூர்நல நேர்மையென்பான்
 ஒளிப்பாடு வண்டுடைக் கையான் மருகன்என் உள்ளமென்பான்
 துளிப்பாடு வண்டுடைக் கண்ணிற்கொள் வாமென் கரிமுழுவே

இ-ள்.

களிப்பாடு-உவகையை
 ஒளிப்பாடு-(வெண்மையான)
 வண்டுபெற தேனீக்கள்
 ஒளியுடைய
 அடையும்படி வண்டுஉடை-சங்கைத்தரித்த

தேன்பிலிற்றும்-தேனைச் சொரிகின்ற கடம்பன்-கடம்ப மாலை யுடையவன் என்பாள் என்று கூறுவாள் தெளிப்பாள்-உடலைச் சுளிக் கின்றாள் துவண்டு-சோர்வடைந்து விழுவாள்-கீழே விழுவாள் செந்தூர்-திருச்செந்தூர்த் தலத்தின் தலதேர்மை-தேர்மை தன்றாகும் என்பாள்-என்று சொல்கின்றாள் (இது நற்றாயிரங்கல் துறை)	கையான்-கையினரான திருமாவின் மருகன்-மருகோன் என் உள்ளன்-எனது மனத் துள்ளான் என்பாள்-என்று உரைக் கின்றாள் துளிப்பாடு-நீர் துளிக்கும் வண்-மிகவும் [தன்மையை துணைக்கண்ணில்-இரு விழிகளி லும் கொள்வாள்-கொண்டிருக் என்-எனது [கின்றாள் கரிசுமல்-மகள் எ. று. ஏ. அசை 29
---	--

கரிப்பாருங் கைக்களிற் றுனனத் தான்றுணை துயதுதி
விரிப்பாருங் கையந் தவிர்ந்துய்யச் செய்யும் விசாகன்செந்தூர்
அரிப்பாருங் கையகல் யானும் போற்றலென் றண்டுமென்னைச்
சிரிப்பாருங் கைப்பீன்றி யேத்தலெந் தாள்அதைத் தேர்ந்திலனை

இ-ன்.

கரிப்புஆரும்-சுருக்கமுள்ள கை-துதிக்கையுடைய களிற்று-யானையினது ஆனனத்தான்-முகத்தின் ரான கணபதியின் துணை-துணைவராயுள்ளவன் துய-குற்றமற்ற துதி-தோத்திரங்களைச் விரிப்பார்-சொல்லும் அடியவர்கள் உங்கு-உள்ளத்தில் தோன்றும் ஐயம்-சந்தேகங்கள் தவிர்ந்து-நீங்கி	செந்தூர்-திருச்செந்தூரானது அரி-கடலால் குழப்பெற்ற பாரும்-பூவுலகமும் கைஅகல்-இடமகன்ற வானமும்-மேல்உலகமும் போற்றல்-போற்றற்குரியது என்று-என்றறிந்து அண்டும்என்னை-வந்தடைந்த அடியேனை சிரிப்பாரும்-பரிசுப்பெறும் கைப்புஇன்றி-வெறுப்பு இல்லாமல் ஏத்தல்-பாராட்டுவது
---	--

உய்யச்செய்யும்-ஈடேறப்	எந்நாள்-எந்தக்காலமோ
புரியும்	அதை-அந்தநாளே
விசாகன்-விசாகப்	தேர்ந்திலன்-தெரிந்தேனில்லை
பெருமானின்	எ.று. ஏ. அசை

30

தேரா மனம்பயந் தேங்குகின் றேற்குச் சிலையுறுங்கைச்
சீரா மனம்பர முண்டோன் வியக்கும் திறலளித்தாள்
சோரா மனம்பவல் லார்பகை மாய்க்கும் சுடர்த்துங்கவேல்
வீரா மனம்பர் குரவா திருச்செந்தில் வித்தகனே.

இ-ள்.

தேரா-தேற்றம்பெருத	அளித்துஆள்-கொடுத்தருள்
மனம்-உள்ளமானது	லாயாக
பயந்து-அச்சமடைந்து	சோராமல்-தளராமல்
ஏங்குகின்றேற்கு-ஏக்க	நம்பவல்லார்-நம்பும்அடியவரது
முறும் எனக்கு	பகை-எதிரிகளை
சிலைஉறும்-வெற்றி வில்	மாய்க்கும்-வெல்லுகின்ற
ஏந்திய	சுடர்-ஒளிமிக்க
கை- திருக்கரங்கொண்ட	துங்கவேல்-வெற்றிவேல்ஏந்திய
சீராமன்-இராமபிரானும்	வீரா-வீரமிக்கவனே
அம்பரம்-சமுத்திர நீரை	மன்-நிலைபெற்றுள்ள
உண்டோன்-உண்ட	நம்பர்-சிவபிரானது
அகத்தியரும்	குரவா-குருநாதனே
வியக்கும்-வியந்து	திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
பேசுகின்ற	விளங்கும்
திறல்-பேராற்றலை	வித்தகனே-ஞானப்பொருளே

31

வித்தக னத்தை மகளார் இருவர் விரும்பவத்தம்
ஒத்தக னத்தைமுத் துங்கும சேசன் உவாக்களிற்றினர்
மத்தக னத்தைத் தீருமனி யான்,சேத்தில் வானன் என்னுள்
வைத்தக னத்தைய முற்றே வருத்தினன் மாநிலத்தே

இ-ள்.

வித்தகன்-அறிவுமயமான	களிற்றின்- திருஞானவேழம்
வன்	என்ற யானையினது
அத்தை-மாமியான	மத்தக-பிடரியின் மீதிருக்க
திருமகளின்	நத்து-ஆவல் கொள்கின்ற

மகளார்-பெண்களாயுள்ள
 இருவர்-வள்ளி தெய்வயானை
 என்ற இருவரும்
 விரும்ப-ஆசையுறும்படி
 அத்தம்ஒத்த-கண்ணாடி
 போன்ற
 க(ண்)னத்தை-கன்னங்களில்
 முத்தும்-முத்தமிடுகின்ற
 குமரேசன்-குமாரக் கடவுள்
 உவா-சந்திரனையொத்த
 வெண்ணிற

ஐ-அழகிய
 திருமேனியான்-வடிவமுடைய
 தலைவன்
 செந்தில்வாணன்-திருச்செந்
 தூரில் வதிபவன்
 என்னுள்-அடியேன்மீது
 வைத்த-கொண்டுள்ள
 கனத்து-மேலான மதிப்பில்
 ஐயம்உற்று-சந்தேகம்கொண்டு
 மாநிலத்து-இவ்வுலகில்
 வருந்தினன்-துயரமடைந்தேன்
 எ-று. ஏ. அசை 32

நிலம்பு கழட்டசித் துங்கொடுத் தாட்கொண்டு நீடுதண்டை
 புலம்பு கழலும் தரவேண்டும், ஆணவம் பொங்குதலின்
 அலம்பு கழகத் துயர்தீர்த்த வா,செந்தி லாய்அருட்சீர்
 நலம்பு கழல்வண்ண னேவிண்ணு ளாத்தொழும் நற்குகளே

இ-ள்.

நிலம்புகழ்-உலகம்
 போற்றுகின்ற
 அட்டசித்தும்-அட்டமா
 சித்துகளும்
 கொடுத்து-அடியேனுக்கு
 உதவி
 ஆட்கொண்டு-அடிமையாக
 ஏற்று
 நீடுதண்டை--பெரிய
 காலணிகள்
 புலம்பு--ஒலிக்கின்ற
 கழலும்-திருவடிகளையும்
 தரவேண்டும்-கொடுத்த
 தருள வேண்டும்
 ஆணவம்-அகங்காரம்
 ஆகிய குற்றம்
 பொங்குதலின்-மிகுதிப்
 பட்ட தன்மையால்

அலம்பு-சஞ்சலப்பட்ட
 கழக-சங்கத்துப் புலவர்களது
 துயர்-உண்மைப்பொருளறி
 யாது கொண்ட துன்பத்தை
 தீர்த்தலா-உருத்திரசன்மர்
 என்ற ஊமைக்குழந்தை
 யாகித் தீர்த்தவனே
 செந்திலாய்-திருச்செந்தூரனே
 அருட்சீர்-கருணைமிக்க
 நலம்புகு-நன்மையமைந்த
 அழல்-தியைஒத்த செந்நிற
 முள்ள
 வண்ணனே-வடிவமுடையவனே
 விண்ணுளார்-தேவர்கள்
 தொழும்-வணங்குகின்ற
 நற்குகளே-சிறந்த முருகம்
 பெருமானே 33

தற்குரு வானவன் செத்தூர னேயென நாடுமென்னப்
பொற்குரு வானவப் பொன்செய்யு மாறு புதுக்குங்கொலோ
தெற்குரு வானவ சந்தாச் செய்யுங்கொல்? செம்பவள
விற்குரு வானவ மூவனற் காணலென் வேட்கையதே

இ-ள்.

தற்குரு-சிறந்த குரு
ஆனவன்-ஆயெருள் பவன்
செந்தூரனே-திருச்செந்தி
வாதிபனே

என-என்பதாக
நாடும்-தியானிக்கின்ற
என்னை-அடியேனை
பொற்குருவால்-வேதிக்கும்
சிந்தூரத்தால்
தவப்பொன்-புதுமையான
தங்கமாக
செய்யுமாறு-தாமிரத்தைச்
செய்வதுபோல
புதுக்கும்கொலோ-குற்ற
மகற்றி ஏற்றுக்
கொள்வானோ

தெற்கு-தென்றிசைக்கு
உருவான்-உரியவனாகிய யமன்
அவசம்-மிகுதியான இடர்ப்
பாட்டை

தர-கொடுத்து வருத்துப்படி
செய்யுங்கொல்-இயற்றுவானோ
(அறியேன், ஆனால்)

செம்-செந்நிறமுள்ள
பவள-பவளம் போன்ற
விற்கு-ஒளியினுக்குரிய
உரு-திருவுருவையுடைய
வானவனும்-தெய்வமாகிய
அவன்-அந்த முருகக் கடவுளை
காணல்-நேரே காணவேண்டு
மென்பது
என்வேட்கை-எனது பெரு
விரும்பமாகும்
எ. று. அது. ஏ, அசைகள் 34

வேட்கைக் குவந்த படியாடல் செய்குதன் வேண்டும்ஒரு
பூட்கைக் குவந்த நெடுமால் மருகன் புகல்செந்திலான்
தாட்கைக் குவந்தன மென்றலை மீதொரு சற்றமைத்து
நேட்கைக் குவந்தறல் தீவெளி நாணுந் திறல்நல்கவே

இ-ள்.

வேட்கைக்கு-விருப்பத்துக்கு
உவந்தபடி-ஏற்றலாறு
ஆடல்செய்-திருவிளையாட
வியற்றும்
குகன்-குகக்கடவுள்
வேண்டும்-தன்னைக் கூவி
அழைத்த

கைக்கு-திருக்கரங்கட்கும்
வந்தனம்-வணக்கம் உரியது.
ஏனெனின்
என்தலைமீது-அடியேனது
சிரத்திவ்
ஒரு சற்று-ஒரு கணநேரம்
அமைந்து-பொருந்தியிருந்து

இ-ள்

ஞானக்கண்-ஞானவிளக்	ஏனக்கு-(திருமாலவதாரமான)
கத்தை	பன்றிக்கு
ஆயிரம்கோடி-மிகப்பல	அண்ணா-பொருந்தும்படி
மடங்கு	அதம்-அழிவை
கொண்டோன்-பெற்றுள்ள	ஈந்த-அருளிய
வன்	வைவேலன்-கூரிய வேற்படை
செந்தில்-திருச்செந்தூருக்கு	யினன்
நாதன்-தலைவனான முருகப்	என்று-என்றவிதமாக
பிரான்	ஏத்துகிலார்-துதிபுரியாத
அகல்-விசாலமாகிய	வர்கள்
வான-மேல்உலகை	ஈன-இழிவான
கண்ணார்க்கு-இடமாகவுள்ள	கண்-கண்களையும்
தேவர்கட்கு	நாரிய-நாற்றமுடைய
ஒரு-ஒப்பற்ற	வாயினராய்-வாயையு
தாயகன்-பற்றுக்கோடா	முடையவராக
யிருப்பவன்	பிறந்து-உலகிற் பிறந்து
ஆண்மை-வலிமை	எப்ப்பவரே-துன்பப்படுபவர்
மலிந்து-மிகுதியாகக்	களையாவர்
கொண்டு	எ.று.—
எழும்பும்-உலகினைத்	
தாக்கப் புறப்பட்ட	

38

எய்யா விதத்தில் உணர்ப்பாற்றி டாதீங் கிருக்குமென்றன்
பெய்யா விதத்தீற் புகாதருள் வாய்புனம் போய்த்திரும்பும்
ஐயா விதத்தீனில் ஆளவல் லாய்செந்தி லாதிபனே
உய்யா விதத்தீயின் தோலுடை யார்தொழும் உத்தமனே

இ-ள்.

எய்யாவிதத்தில்-சோர்	திரும்பும்-வெற்றியுடன் மீண்ட
வில்லாதபடி	ஐயா-ஐயனே
உண-தேவரீரை	இதத்தினில்-இனிமையான
போற்றிடாது-துதிக்காமல்	முறையில்
இங்கு-இவ்வுலகில்	ஆள-அன்பர்களை ஆண்டருள
இருக்கும்-அறியாமையோடு	வல்லாய்-வல்லபெருமானே
வாழும்	செந்தில்-திருச்செந்தூரின்
என்றன்-அடியேனுடைய	ஆதிபனே-தலைவனே

பொய் ஆவி - நிலையற்ற
உயிரானது
தத்தில் - பல ஆபத்தில்
புகாது - சிக்கி வருந்தாதபடி
அருள்வாய் - காத்தருள்
வாயாக
புனம் - திணைப்புனத்தில்
பொய் - வள்ளியை நாடிச்
சென்று

உய்யா - நிறைவுபெறாத
விது - பிறைச்சந்திரனையும்
அத்தியின் தோல் - யானைத்
தோலையும்
உடையார் - கொண்டுள்ள
சிவபிரான்
தொழும் - வணங்கிய
உத்தமனே - மேலான
தெய்வமே 39

உத்தம ஈன வடியாரைச் சேர்த்திலன் உண்மையற்ற
பொய்த்தம ஈனவ லோகமுந் தேடினன். பூத்தகொன்றைக்
கொத்தம ஈனவன் மைந்தா! செந் தூரினிற் கொற்றவைவேல்
புத்தம ஈன வனிவாழ மால்முன் புரித்தவனே

இ—ன்.

உத்தமர் ஆன - மேலானவர்
களாகிய
அடியாரை - திருத்தொண்
டரை
சேர்ந்திலன் - கூடிவாழ
வில்லை
உண்மை அற்ற - நேர்மை
யில்லாதவரும்
பொய் - நிலையில்லாதவர்
வர்களுமான
தமரால் - சுற்றத்தினர்களால்
நவலோகமும் - பலவகைப்
பொருளையும்
தேடினன் - நாடி அலைந்தேன்
பூத்த - நன்கு மலர்ந்தது
கொன்றைக்கொத்து - கொத்
தாகவுள்ள கொன்றைப் பூக்கள்

அமர் - அணிந், தவரும்
ஆன் அவன் - இடபவாகனத்
திருமான சிவனாக
மைந்தா - புதல்வனே
செந்தூரினில் - திருச்செந்தூரில்
கொற்ற - வெற்றியையுடைய
வைவேல் - கூறிய வேலாயுதத்
தைக்கொண்டு
புத்து அமரான் - கன்னிப்போரை
அவனிவாழ - உலகம் உய்யும்
பொருட்டு
மால் - திருமாலின்
முன் - எதிரில்
புரிந்தவனே - ஏற்றுச்
செய்தவனே

எ.று.—

40

புரிமரூப் பாட்டுக் குரங்கஞ்சி னோச்சோல் புகழ்புனைந்தான்
யரிமரூப் பாட்டுக் குரமுடித் தோன், செந்தில் மேனிநின்றோன்
கீரிமரூப் பாட்டுக் குமரிதன் பால்முடை கேட்டழுதான்
அரிமரூப் பாட்டுக் குவர்பான் என் னோதுயில் வம்புயியே

இ—ள்.

புரி-முறுக்காயுள்ள
மருப்பு-கொம்பினையுடைய
ஆட்டு-யாகத்திற்கேன்றிய
ஆட்டினது
குரற்கு-அதிர்ந்த
குரலோசைக்கு
அஞ்சினோர்-பயந்த
தேவராதியோர்
சொல்-போற்றிக்கூறிய
புகழ்-பெருமைகளை
புனைந்தான்-ஏற்றுக்
கொண்டவன்
விரி-இதழ்விரிந்து
மருப்பாட்டு-வாசனையுடைய
குரா-குராமவர்மாவையை
முடித்தோன்-அணிந்துள்
ளவன்
செந்திவ்-திருச்செந்தூரில்
மேவிநின்றோன்-எழுந்தருளி
யுள்ளவன்

கிரி-இமயமலையின்
மருப்பு-பக்கங்களில்
ஆட்டு-திருவிளையாடலைப்
புரியும்
குமாரிதன்-பார்வதிதேவியின்
பால்முலை-தனத்தின்பாலை
கேட்டு-தரும்படிவிரும்பி
அமுதான்-அமுதகுழந்தைப்
பெருமான்
அரி-திருமாவின்
மரு-மருகன்
பாட்டுக்கு-அன்பர்களின்
தோத்திரப்பாடல்களுக்கு
உவப்பான்-மனம் மகிழ்பவன்
என்றுஓதும்-என்றுசொல்பவர்
இவ்அம்புவி-இவ்வுலகத்து
அறிஞர்

எ. நு. ஏ. அசை

41

அம்புவி லாழியொப் பாவன நானும் அயிற்செந்திலான்
பம்புவி லாழி மறுகாட்செந் தூரினைப் பாடுநொழிற்
கும்புவி லாழி புனைந்துல காளினும் கோவணச்சீர்த்
தெர்புவி லாழினும் மெய்ஞான வீரச் சிறப்பினதே

இ—ள்.

அம்பு-கூரியபாணமும்
வில்-தனுசும்
ஆழி-சக்கராயுதமும்
ஒப்பாவன்-அதுபோன்ற
ஆயுதவகையும்
நானும்-வெட்கக்கூடிய
அயில்-வேலாயுதத்தை
யுடைய
செந்திலான்-திருச்செந்
தூர்ப்பெருமான்
பம்பு-விசாலமான நிரையும்

தொழில்-தொண்டினை
மேற்கொண்ட
கும்பு-அடியவர் திருக்கூட்டம்
இல்-இல்லறவாழ்விலிருந்து
ஆழி-ஆணைபுரிந்து ஆட்சி
புரிவதை
புனைந்து-ஏற்று
உலகுஆளினும்-அரசுசெய்தா
ராலினும்
கோவண-வங்கோடுகளினைத்
தரித்த

மன்றத்தனில் - கனகசபையில்
 திந்தையான்று - ஒந்தெய்
 என்ற தாளப்படி
 ஆடுவார் - நடம்புரியும்
 பரமனின்
 சுதன் - திருக்குமாரர்
 மன்னும் - நிலைபெற்றதும்
 எண்ணில் - அளவுபடாதது
 மான
 குன்று - மலைகளையுடைய
 அந்தன் - அழகுக்கடவுள்
 நின்மல - குற்றமில்லாத
 ஞான அநுபூதிடுமெய்யுணர்ச்
 சைய
 கொடுக்கும் - உதவி
 அருள்வின்ற
 பிரான் - தலைமையானவர்
 என் - அடியேனே

தந்த - ஈன்றருளிய
 நித்தியன் - அழிவற்ற
 பெருமான்
 ஈடுஇல் - இணையில்லாத
 செந்தூர் - திருச்செந்திலில்
 மருவும்
 குகன் - குகக்கடவுள்
 யான்விரும்பும் - நான் ஆசைப்
 படுகின்ற
 பொன் தந்து - பொருளைக்
 கொடுத்து
 அ(ன்)னியர் தம்பால் - வேறு
 ஒருவரிடத்தும்
 இரவாமல் - யாசிக்காத
 வண்ணம்
 புரக்கில் - காத்தருளினால்
 நன்று - நன்மையாகும்
 எ. நு. ஏ. அசை 44

புரந்தர னாதிய வானவர் என்பு புனைத்தருளும்
 நிரந்தர னாதியற் தங்கடற் தோன்தொழும் தின்னையன்றி
 வரந்தர னாதி யறியாது செந்திலில் வந்தனன், பூஞ்
 சரந்தர னாதியற் ருனென நாடினன் சண்முகனே

இ—ள்.

புரந்தரன் - தேவேந்திரன்
 ஆதிய - முதலாயுள்ள
 வானவர் - தேவர்களுடைய
 என்பு - எலும்புகளை
 புனைத்தருளும் - மாலையாக
 அணிந்த
 நிரந்தரன் - நித்தியப்
 பொருளானவரும்
 ஆதியந்தம் - முதலும் முடிவும்
 கடந்தோன் - தரண்டியபெரு
 மானுமாகிய சிவபெருமான்
 தொழும் - வணங்குகின்ற

அறியாது - காணமுடியாமல்
 செந்திலில் - திருச்செந்தூர்ப்
 பதியில்
 வந்தனன் - உமது சந்நிதிமுன்
 எய்தினென்
 பூஞ்சரம் - பூக்களாலாய
 அம்புகளை
 தரன் - தரித்துள்ள மன்மதன்
 ஆது - போர்செய்யும்
 குற்றத்தை
 இயற்றான் என - என்னிடம்
 தொடரமாட்டான் என்பதாக

தின்னையன்றி-தேவரீரை	நாடினன்-எண்ணியிருக்
யல்லாமல்	கின்றேன்
வரம்தர-விரும்பியவற்றை	சன்முகனே-ஆறுமுகக்
உதவுதற்கு	கடவுளே
நாதி-பற்றுக்கோடாயுள்ள	எ. று.
வரை	45

முகமன் பகரச் சலியாது பன்மனை முன்றிலிற்போய்
இகமன் பகர வகரப் பீனிக்கச்சம் இன்றிநொத்தேன்
ருகமன் பகர மயிற்செந் திலாய்புனக் கோதைநெஞ்சத்
தகமன் பகரங் கொடுத்தான வேண்டும் தருணமிதே

இ-ள்.

முகமன்-உபசார மொழிகளை	மன்-நிலைத்த
பகர-புனைந்துசொல்வதற்கு	பகர-அழகினையுடைய
சலியாமல்-மன்ச்சோர்வில்	மயில்-மயில்வாகனத்தைக்
லாமல்	கொண்ட
பன்மனை-செல்வர் பலரது	செந்திலாய்-திருச்செந்தூர்க்
வீடுகளின்	கடவுளே
முன்றிலில்-தலைவாயிலிடத்து	புனக்கோதை-தினைப்புனத்து
போய்-அடுத்துச்சென்று	வள்ளியம்மை
இரு-இழியும்படிசெய்யும்	நெஞ்சத்து-மனத்தின்
அ-அந்த	அக-உள்ளாக வசிக்கும்
மன்-என்பால் நிலைபெற்ற	அன்ப கருணையனரே
பகரவகரப்பிணிக்கு-பவ	சுரம்-உமது திருக்கையை
மாகிய வறுமைநோய்க்கு	கொடுத்து-மாற்றும்படிஉதவி
அச்சமின்றி-பயப்படாமல்	ஆளவேண்டும்-மேலெடுத்த
(அதனால்)	தருளவேண்டும்
நொத்தேன்-வருத்தமடைந்	தருணம்இதே-சமயம்
தேன்	இதுவேயாகும்
ருக-முருகப்பெருமானே	எ. று.

தருண மறியவில் லாயென நாடித் தயங்குமென்முன்
அருண மறியதன் மீதேறி வந்தருள் ஆரணமின்
வருண மறியலைச் சாகரம் பேரற்ற மகிழ்செந்திலாய்
சருண மறியற் தமிழ்நாய னேமற்றோர் தஞ்சயின்றே

இ-ன்.

தருணம்-ஆட்கொள்ளும்
சமயத்தை
அறியவல்லாய்-தேவரீர்
நன்கறிந்தவர்
எனநாடி-என்று கருதி
தயங்கும்-துன்பத்தால்
உழலும்
என்முன்-அடியேன் எதிரில்
அருண-செந்நிறமான
மறியதன்-ஆட்டுவாகவத்திர்
மீதுஏறி-மேலே இருந்து
வந்து-காட்சி வழங்கி
அருள்-திருவருள் புரிவீராக
ஆரண-வேதத்தின் பொரு
ளானவரே!
மின்-மின்னலைப்போன்ற
வருண-பிரகாச முடையவரே!
மறி-புரளுகின்ற

அலை-அலைகளோடு கடைய
சாகரம்போற்ற-கடல்
வணங்க
மகிழ்-மனம் உவக்கின்ற
செந்திலாய்-திருச்செந்தி
லாண்டவரே
சர்-வெம்மையான
ருணம்-ஊழ்வினையை
அறு-நீக்குகின்ற
இயல்-தேவாரத்து நியான
தமிழ்-தமிழ்க் கவிகளைப்
பாடிய
வாயனே-திருவாயுள்ள ஞான
சம்பந்தமூர்த்தியே
மற்று-உம்மையல்லாமல்
வேறு
ஒர்தஞ்சம்-ஒரு ஆகரவும்
இன்று-அடியேனுக்கு இல்லை
எ, று, ஏ. அசை 47

தஞ்ச முனையன்றி மற்றறி யேன் தின் தடங்கரத்து
தஞ்ச முளைக்கதிர் வேற்புக முன்றி நவில்கின்றிலேன்,
கொஞ்ச முளைத்திறம் கூறிய திண்ணிக் கொதித்துள்ளன்,
பஞ்ச முளைகொலென் செய்வேன் செந்தூரிற் பழையவனே

இ-ன்.

தஞ்சம்-எனக்கு ஆகர
வளிப்பவர்
உனையன்றி-தேவரீரை
யல்லாமல்
மற்றுஅறியேன்-வேறு ஒருவ
ரையும் தெரியேன்
நின்-உம்முடைய
தடம்-விசாலமான
கரத்து-திருக்கையில் உள்ள

மு(ன்)னைத்திறம்-பூர்வ நிலை
யின் தன்மையை
கூறியது-அடியேனுக்குத்
தெரிவித்ததை
எண்ணி-நினைத்து (அதற்குரிய
பவிதம் காணாமல்)
கொதித்துள்ளன்-மனம் வருத்தி
யிருக்கிறேன்
என்-அடியேனது

தஞ்ச-விடத்தைக்கொண்ட
தும்
முனை-கூர்மையுடையதும்
ஆகிய
கதிர்வேல்-ஒளிமயமான
வேலாயுதத்தின்
புகழ்-அன்றி-சிறப்பைத்தவிர
நவில்கின்றிலேன்-வேறு ஒன்
றைப் போற்றியறியேன்
கொஞ்சம்-ஒருசிறிது

பஞ்சம்-வறுமையின் நிலையை
உண்டைக்கொல்-திருவுள்ளத்
தில் எண்ணமாட்டீரா!
என்செய்வேன்-யாதுசெய்யக்
கடவேன்
செந்தூரில்-திருச்செந்தூரில்
விளங்கும்
பழையவனே-அநாதியான
முதல்வரே
எ.று— 48

பழைய திருப்புகழையன்றோர் தொண்டன் பழுதில்நின்று
உழைய திருப்புகழையன்மன் வீருண்டை யொக்கவிடல்
வீழைய திருப்புகழையன்ன கோட்படை வேட்கொக்குமோ
தழைய திருப்புகழையன்செந் தூரற் சரவணனே

இ—ள்.

பழைய-முதுமையான
திருப்புகழை-சந்தப்
பாடல்களை
அன்று-அந்நாளில்
ஓர்-தொண்டன்-ஒப்பற்ற
அருணகிரிநாதர்
பழுதில்-குற்றமற்ற
நின்-தேவரீருடைய
முன்-உழை-சந்நிதானத்தில்
அ-அந்த
திரு-தெய்விகமான
புகழ்-சீர்த்திலாயந்த
ஐயன்-அகத்திய முனிவர்
மன்-எப்போதும் உள்ள

(நிலைத்த)

நீர்-சமுத்திரத்தை
உண்டை-முன்பு உண்டதை
ஒக்கவிடல்-மூழுதும்-வெளியில்
செல்வவிடுவதுபோன்று

விழைஅது-விரும்பப்படுகின்ற
அந்தத் தன்மைக்கு
இருப்பு-நிலைக்களமாகிய
அடியேன் உள்ளம்
கழைஅன்ன-கருடபுஆகிய
கோள்படை-குற்றமுடைய
ஆயுதம் தரித்த
வேட்கு-மன்மதனுக்கு
ஒக்குமோ-நாணுமோ
தழைய-திருவருள்பெருமப்படி
திருப்பு-(அடியேனை) தல்வழிப்
படுத்துவீராக
கழைஅன்-மூங்கில் நிறைந்

துள்ள

செந்தூரில்-திருச்செந்
தூரினிடத்துள்ள
சரவணனே-முருகப்
பெருமானே

அகத்தியர் தான் உண்ட கடலை மீண்டும் வெளியிடுவது போன்று அன்று அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் பாடிய ஆற்றலை விழையும் உள்ளத்தை உடையேன்-வேளுக்கு நானாவதோ? எனவே அடியேனை நல்வழிப்படுத்துவீராக.

49

சரவண வாவியர் நன்குருந் தாகித் தழைத்தெழுஞ்சித்
தூவண வாவிய தோகை மயூர துகளில் அறு
சரவண வாவியர் ஞான நிரண்டுடைச் செல்வ செத்திற்
பூவண வாவிய புலவோருள் யானும் புகச்செய்திட

இ-ள்

சரவண-தாமரை (தருப்பை) மிகுந்த
வாவியில்-தடாகத்தில்
தண்-இனிமை தருவதான
குருந்தாகி-குழந்தை
வடிவிலிருந்து
தழைத்து-வளர்ச்சிபெற்று
எழும்-விளங்கும்
சிந்துர-குங்குமம்போன்ற
வ(ண்)ண-நிறமுடைய
பெருமானே
வாவிய-தாவிப் பறக்கின்ற
தோகை-நீண்டதோகை
யுடைய
மயூர-மயில்வாகனக்
கடவுளே
துகள் இவ்-மாகஇவ்வாத
அறுசிர-ஆறுமுகத்தெய்வமே
வண் மிகுந்த வெற்றியை

அவாவு-எப்போதும் விரும்பு
கின்ற
இயல்-தன்மை யுடைய
தோள்-திருப்புயல்கள்
ஆறிரண்டு உடை-பன்னிரண்
டினைக்கொண்ட
செல்வ-திருவருட்செல்வரே
செந்திற்புர-திருச்செந்திற்
பதித்தலைவரே
வ(ண்)ண-சந்தப்பாடல்களை
ஆவி-உயிர்போலக் கருதிப்
போற்றுகின்ற
புலவோருள்-கவிஞர்
கூட்டத்தில்
யானும்-அடியேனும்
புக-ஒருவனாகத் தங்கும்படி
செய்திடு-திருவருள் புரிவீராக
எ.று.

50

புகழாறு மானமும் நீதாப் பெற்றும் புனியினர் சொல்
இஃழாறு மாண வாடும்புள் மார்க்கத்தில் ரகிநாந்தேன்
அகழாறு மால்தொழும் தேவரு ளாற்றரும் ஐயசெந்தில்
திகழாறு மாமுகத் தேசிக னேயினிச் செய்வதென்னே

புகழ்-சீர்த்திமிக்க
ஆறும்-நன்னெறியும்
மானமும்-பெருந்தன்மையும்
நீ-தேவரீர்
தரப்பெற்றும்-அறிவிக்கப்
பெற்றும்
புவியினர்சொல்-உலகினர்
கூறுகின்ற
இகழ்-பழிமொழிகள்
ஆறுமாஎன-திருமா என்று
கருதி
வாடும்-மனம்வருந்துகின்ற
புன்மார்க்கத்தில்-திய
வழியில்
ஏக-ஈடுபட்டு
நொந்தேன் - துன்பப்பட்ட
டேன்
அகழ்-இருபிரிவாயுள்ள

ஆறு-ஆற்றின் மத்தியில்
விளங்கும்
மால்- திருமால்
தொழும்-வணங்கத்தக்க
தேவு தெய்வமானசிவபிரான்
அருளாவதரும்-கருணையால்
அளித்த
ஐய- தலைவரே!
செந்தில் திருச்செந்தூரி
விடமாக
திகழ் எழுந்தருளியுள்ள
ஆறுமுக-சண்முகங்களை
யுடைய
கேசிகனே-சற்குருநாதரே
இனி-இனிமேல்
செய்வது-யான்செய்யத்தக்கது
என்னை-யாதுஉள்ளது
எ.று. 51

செய்ய கலாப மயில்வாக னு! திருச் செந்திலில்வாழ்
ஐய்ய கலாப மயில்வாழ் இடத்தாற் கருள்விளக்கும்
மெய்ய கலாப மயில்வாவு சீர்க்குக்! மேதினியில்
பெய்ய கலாப மயில்வாரொத் தேன்னின்பு பேர்விஞ்சிய

இ-ள்

செய்ய-சிறந்த அழகுபெற்ற
கலாப-தோகையையுடைய
மயில்வாகன-மயிலை வாகன
மாகக்கொண்ட
திருச்செந்தில்-திருச்செத்
தூரிடத்தில்
வாழ்-திருக்கோயில்கொண்ட
ஐய-அழகிய தலைவரே
கல்-இமயமலையின்
லாப-அதிட்டமாகத்
தோன்றிய

மெய்ய-உண்மைவடிவினரே
கலா-கலைகள்பதினாறும்
பம்-செறியப்பெற்ற
அயில்வாவு-வேலாயுதம்
தாங்கப்பெற்று
சீர்க்குக்-சிறந்த குகக்
கடவுளே
மேதினியில்-இவ்வுலகில்
பொய்-அசத்தியத்தை
அகலாபம்-அதிகஆதாய
மென்றுகொண்டு

மை-கரிய நிறமமைத் த	அயில்வார்-நுகரும் அறிவில்வா
இவ்-(ஊமாதேவியாகிய)	தவரை
மனைவி	ஒத்தேன்-ஒத்திருக்கின்றேன்
வாழ் பொருந்தியுள்ள	வினை-திவினையின்
இடத்தாற்கு-இடப்பாகத்	போர்-போராட்டமான
தினராண சிவனுக்கு	இடர்கள்
அருள்விளங்கும்-திருவருளைத்	விஞ்சி-அதிகப்பட்டு
தெளியக்கூறிய	எ.று. ஏ-அசை

52

போரா டமரர் துயர்தீர ஏறிப் புலைமலியும்
 ரூரா டமரவர் தம்மோடு மாயத் தொலைத்துச்செந்தில்
 ஊரா டமரப் புகழ்வேல! நீமுன் ஒருத்திகண்முற்
 சீரா டமரமொப் பாயதன் போர்களைத் தேற்றுகைக்கே

இ-ன்

போர்-போரிட்டெழுந்த	அமரப்புகழ்-தெய்வீகச்சிறப்
ஆடு-ஆட்டுக் கடாவை	புற்ற
அமரர்-தேவர்களது	வேல-வேலாபுதக்கடவுளே
துயர்தீர-துன்பம் நீங்கும்படி	நீ-தேவரீர்
ஏறி-வாக்னமாகக்கொண்டு	முன்-அக்காவந்தில்
புலைமலியும்-பொல்வாப்	ஒருத்தி-வள்ளிநாயகியின்
புடைய	கண்முன்-எதிர்சென்று
ரூரான்-ரூரபதுமன் முதலி	சீராட-ஊடல்காட்ட
யோர்	மரம்ஒப்பாயது-மரம்போவ
தமரவர்-சுற்றத்தினராகிய	உருவெடுத்தது
தம்மோடு-இனத்தாரோடு	அன்போர்களை-அடியவர்களை
மாய-அழியும்படி	தேற்றுகைக்கே-தெளிவுபடுத்தும் பொருட்டேயாம்
தொலைத்து-கொன்றருளி	எ.று.
செந்தில்-திருச்செந்தூரென்ற	
ஊர் ஆடு-நகரத்தில் ஆடல்	
புரிசின்ற	

53

தேற்றுகைக் குந்துயர் தீர்க்கைக்கும் உன்னைத் திருச்செந்திலிற்
 போற்றுகைக் குய்லுள் என்னையுந் சேர்க்குந் பொழுதுள்ளதே
 வேற்றுகைக் கும்பெரு மான்மந்த னெடுளைய ஏக்கமுற்று
 பாற்றுகைக் குஞ்சுரத் துக்கினை வாய்செக்கி வண்ணத்தனே

இ-ள்

தேற்றுகைக்கும்-ஐயங்களைத்
தெளிவித்தற்கும்
துயர்-துன்பத்தை
தீர்க்கைக்கும் மாற்று
வதற்கும்
உன்னை-தேவாரை
திருச்செந்திலில்-திருச்செந்
தூரினில்
போற்று-வணங்குகின்ற
கை-கைகளையுடைய
கும்பலுள்-அடியவர்
கூட்டத்துள்ளாக
என்னையும்-அடியேனையும்
சேர்க்கும்-சேரும்படிச்
செய்யும்
போழுது-தல்லசமயம்
உள்ளதோ-இருக்கின்றதா

ஏற்று-இடப வாகனத்தை
உகைக்கும் செலுத்துகின்ற
பெருமான் சிவபிரானுடைய
மைந்தனே புதல்வரே
ஒளவை ஒளவைப்
பிராட்டியின்
ஏக்கம் மனவருத்தம்
முற்றும் பூராவும்
மாற்று-இல்லாமற்செய்கின்ற
கை-துதிக்கையுடைய
குஞ்சரத்துக்கு-யானைமுகக்
கடவுளுக்கு
இனையாய்-இனையதுனைவரே
செக்கர் அந்திப்போதின்
வண்ணத்தனே-செந்நிறப்
பெருமானே

54

வண்ணத் தமிழ்புனை மார்பலங் காரன் வனக்குறத்தி
எண்ணத் தமிழ்குகன், ஈசர்தம் பங்கினள் ஏந்துகொங்கைக்
கண்ணத் தமிழ்துண்ட வாயான்,செந் தூரைக் கிளத்துநலம்
நண்ணத் தமிழ்தரும் முற்பிறப் பிற்செய்த நற்றவமே

இ-ள்

வண்ணத்தமிழ்-ஓசைமிக்க
சந்தப்பாடல்களை
புனை-அணிந்துள்ள
மார்பு-திருமார்பினையுடைய
அலங்காரன்-அழகுப்
பெருமான்
வனக்குறத்தி-வேடமகளான
வள்ளியின்
எண்ணத்து-நினைவி
அமிழ்-மூழ்கியுள்ள

கண்ணத்து-செப்பிலிருக்கும்
அமிழ்து-ஞானப்பாலை
உண்ட-அருந்திய
வாயான்-திருவாயை
யுடையவர்
செந்தூரை-திருச்செந்திற்
பதியை
கிளத்து-போற்றுகின்ற
நலம்-பெரும்புண்ணியத்தை
நண்ண விரும்பிச்செய்
வதற்குக்காரணம்

குகன்-குகக்கடவுள்
ஈசர்தம்-சிவபிரானது
பங்கினன்-இடப்பக்கத்திருக்
கும் உமையம்மையிள்
ஏந்து-எடுப்பான
கொங்கை-தணங்களான

தமிழ்தரும்-இனிமை
தருவதான
முற்பிறப்பில்-முன்னை
பிறவியின்
செய்த-அடியேன்புரிந்த
நற்றவமே-மேவான தவத்தின்
பயனேயாகும்
எ.று 55

நற்றவ மானவற் றைப்புரி யேன்,கொடும் நஞ்சுற்றுச்செய்த
சொற்றவ மானம் பிறரைச்செய் வேன்,தினம் தொண்டைச்செய்வாய்
வீற்றவ மானனை யார்கெஞ்ச வேன்எனை விட்டுவிடேல்
கற்றவ மானத்து சீச்செந்தில் மாநகர்க் காவலனே.

இ-ன்

நல்தவம்-சிறந்த தவச்செயல்
களான
ஆனவற்றை-சரியை கிரியை
முதவியவற்றை
புரியேன்-நெறியோடு செய்ய
வில்லை
கொடும்-கெடுதலைப்புரியும்
நஞ்சுஉறழ்-விடத்தைப்
போன்ற
சொல்சொற்று-வார்த்தை
களைப் பேசி
அவமானம்-மானக்கேடான
இகழ்வை
பிறரை-அன்னியர்களிடம்
செய்வேன்-செய்துமகிழ்வேன்
தினம்-நாள்தோறும்
தொண்டை-கோவைக்
கனிபோன்ற
செவ்வாய்-இதழ்ச்சுவையை

வீற்ற-பொருளுக்காக
உதவுகின்ற
அம்-அழகிய
மான் அனையார்-மான்போன்ற
பொதுமாதரை
கெஞ்சவேன்-இன்பம்நாடி
இரப்பேன்
எனை-அத்தகைய அடியேனை
விட்டுவிடேல்-கைவிடாமல்
ஏற்றருளவேண்டும்
கற்றவ-யாவும் உணர்ந்த
பெருமானே
மால்-விட்டுணுமூர்த்தி
நத்து-உடனிருந்துமகிழ்கின்ற
சீர்ச்செந்தில்-சிறந்த
திருச்செந்தூராகிய
மாநகர்-பெரியநகரத்தின்
காவலனே-பேரரசான்
கடவுளே 56

காவகங் காரமர் சீர்காட்டும் செத்திற் கடவுள்கைவேற்
சேவகங் காரணங் குன்றாத வண்ணம் செய்யும்குமான்
பூவகங் காரகன் போற்றும் அகோரன் புகழ்உரைக்கும்
நாவகங் கார மணிநா வறுக்கைக்கொர் ஞாயம்உண்டே

இ—ள்.

கூச-சோலைகளை	பூவகு-பூமிதேவிபெற்ற
அகம்-இடமாகப்பெற்று	அங்காரகன-செவ்வாயான
கார்-அமர்-மேகங்கள்	வண்
தங்கியுள்ள	போற்றும்-வணங்கியேத்தும்
சீர்காட்டும்-சிறப்பைக்	அகோரன்-உக்கிரத்தலைமை
கொண்ட	யினர்
செந்தில்-திருச்செந்தூரிடத்	புகழ்-அப்பெருமானது
தமர்ந்த	சிறப்பை
கடவுள்-முருகப்பெருமான்	உரைக்கும்-பேசுமியல்புடைய
கை-கையிடத்தில்	நா-நாவானது, எனவே
வேல்-வேலாயுத்ததைக்	அகங்காரம்-ஆணவத்தை
கொண்டு	அணி-பெற்றுள்ள
சேவகம்-அன்பர்களைக் காக்க	நா-தியர்களின் நாக்கை;
இன்ற தொழிலாகிய	அறுக்கைக்கு-அடக்குவதற்கு
காரணம்-உபாயம்	ஒர்னாயம்-ஒருநீதி
குன்றதவண்ணம்-குறையாத	உண்டு-இருக்கின்றது
செயும்-புரியும்	எ, று, ஏ. அசை
குமரன்-குமார்க்கடவுள்,	

57

நாயங்களைச் சற்றும் நன்னாதுபாவி, நன் நாரியர்தம்
 வாயங்களை யமின் நென்றோதும் தியன்றின் வாய்கழலின்,
 சேயங்களை யைக் குறிப்பதென் றேதிருச் செந்திலெந்தாய்
 மாயங்களை யெல்ல வாய்வு வேற்றின்கை வான்வன

இ—ள்

நாயங்களை-நேர்மையான	சேய்-செய்கையான
வற்றை	அம்-அழகினது
சற்றும்-சிறிதும்	களையை-பிரகாசப்பொலிவை
நன்னாது-விருப்பிக்	குறிப்பது-தியாணிப்பது
கொள்ளாத	என்றோ-எந்ததானோ
பாவி-தினியையுடையவன்	திருச்செந்தில்-திருச்செந்தூரிடத்துள்ள
தல்-நன்மையிக்கு	எந்தாய்-எமது தந்தையே
நாரியர்தம்-மாதர்களுடைய	மாயம்-மாயையின்
வாய்-வாயில் ஊறுகின்ற	வன்மையை
அம்-நீரானது	கண்ட-இவ்வாற்றிசேய்யும்
கள்-தேனெப்போன்றது	

ஐயம்இன்று-இதில் சந்தேக	வல்லாய்-வலிமையுடையவரே
மில்லை	வடிவேல்-கூர்மையான
என்றுஐதும்-எனக்கூறுகின்ற	வேலையுடைய
தியன்-கொடியேன்	திண்கை-திரண்ட கைகளைக்
நின்-தேவரீரது	கொண்ட
வார்கமுலின்-வீரகண்டை	வானவனை-தேவனாகிய
யணிந்த திருவடிகளின்	முருகக்கடவுள் 58

வானத்த னத்தத் தறலோ டளித்த மகளிருக்கக்
கானத்த னத்தத் தடிபேணுங் காழகக் கள்வன்என்னும்
ஆனத்த னத்தத் தவங்காட்டிச் செந்திலில் ஆண்மயில்மேல்
தானத்த னத்தத்த என்றாடு வாணைவித் தாரணியே

இ-ன்

வானத்தன்-தேவேந்திரன்	என்னும்-என்றுகூறும்
அத்தத்து-தேவரீரது	ஆன்-இடபவாகனத்தினனான
கையிடத்து	அத்தன்-சிவபிரான்
அறலோடு-தத்தம்செய்த	நத்த-வேண்டியவாறு
நீருடன்	தவம்-தவவேடத்தை
அளித்த-முறையுடன்	(குருவடிவை)
கொடுத்த	காட்டி-காணச் செய்து
மகள்-தெய்வயானையம்மை	செந்திலில்-திருச்செந்தூரில்
இருக்க-அணிமையிலிருக்	ஆண்மயில்மேல்-வீரம்மிக்க
கும்போது	மயிலின்மீது
கானத்து-காட்டினிடமிருந்த	தானத்தனத்தத்தஎன்று-
அ(ன்)னத்து-அன்னம்போன்	தானத்தனத்தத்த என்றபடி
றுள்ள வள்ளிநாயகியின்	தாளம்பொருந்த
அத்து-செந்திறமான	ஆடுவாண-திருநடம்புரிகின்ற
அடி-திருவடிகளை	முருகப்பெருமானை
பேணும்-பணிகின்ற	இத்தாரணியே-இந்தப்
காழக-இச்சைமிருந்த	எ.று.- பூலோகம்
கள்வன்-கபடநாடக	(இந்தப் பூலோகம் கள்வன்
முடையவர்	எனக்கூறும்-என முடிக்க) 59

தாரணியாளத்த காதென நீத்துள் சரண்பணியும்
சீரணியாளத்த காமியங் கொள்ளவும் செய்குணவையோ
நாரணியாளத்த காள்முனை யாஞ்செந்தில் நாயகிவேற்
பாரணியாளத்த காலரந்த கள்ளொழும் புங்கவனே

இ-ள்

தாரணி-இந்த உலகத்தை
ஆள்-அரசுபுரியும்படியான
பேறும்கூட
தகாதுஎன-கூடாது

என்பதாக

நீத்து-துறவுகொண்டு
உன்சரண்-உமது திருவடி
களை

பணியும்-போற்றுமின்ற
சீர்-பெருஞ்செவ்வத்தை
அணி-பொருந்தப்பெற்ற
ஆள்-அடிமையாகிய என்னை
அத்த-பொருளிடத்து
காமியம்-இச்சையை
கொள்ளவும்-அடையும்

படியும்

செய்குவையோ-இயற்றுவிரோ

நாரணியரள்-உமாதேவியின்
அத்த-திருக்கரங்களில்
ஏந்தப்பெற்ற
கான்முனையாம்-குழந்தை

யாகவுள்ள

செந்தில்நாயக-திருச்செந்
தூர்த் தலைவரே
வேல்-வேலாயுதம் கொண்டு

போர்-யுத்தம்செய்கின்ற
அணிஆள்-படைவீரர்கள்
பலருக்கு

அத்த-தலைமையான
கால-எமனுக்கு (பெருமானே
அந்தகன்-எமனுனசிவபிரானும்
தொழும்-வணங்கப்பெற்ற

புங்கவனே-தூயமுருகப்

பெருமானே 60

புங்கக் கரும்புடை மாரனை வென்ற புனிதர்குழாம்
முங்கக் கரும்புனற் சாகரம் நாளும் முழங்குசெந்தூர்ச்
சிங்கக் கரும்புகழ்ச் செவ்வேட்கு வேற்கரச் சேவகற்குச்
சங்கக் கரும்புகுந் தாளான வண்மையைச் சாற்றறிதே

இ-ள்

புங்க- (மலரான) அம்புகளோடு செவ்வேட்கு-முருகப்பெருமா
கரும்புஉடை-வில்லான
கரும்பை உடைய வேற்கர-வேலாயுதமணிந்த

மாரனை-மன்மதனை கையுள்ள
வென்ற-செயித்தவரான சேவகற்கு-வெற்றிப் பெருமா
புனிதர்குழாம்-அடியவர்கள் னுக்கு

திருக்கூட்டம் சங்கு குண்டவமாகச் சங்கை
முங்கு-முழுகியெழுகின்றதான யும்

அ-அத்தகைய அக்கரும்-உருத்திராக்கமு
கரும்புனல்-நீலநிறமான மணிந்த பரமனும்
சாகர-கடலானது புருந்து-சரணமாக அடைந்து

நாளும்-சதாவும் ஆளான-தொண்டரா
முழங்கு-ஆரவாரம் செய்கின்ற உமைந்த

செந்தூர் - திருச்செந்தூரில்	வண்மையை-பெருமையை
விளங்கும்	சாற்ற-எம்மாற்பேச
சிங்கக்கு-வீரமிக்க சிங்கம்	அரிதே-மிகவும் அருமையே
ஒத்த குமாரச்சுடவுளுக்கு	யாம்
அரும்புகழ்-மேவான சிறப்	எ'று. 61
பமைந்த	அக்கரும்-உம்மை உயர்வு
	வற்றிய சிறப்பு

அரிதான வப்பகை தன்மரு கா!செந்தி லாதிப்பேன
பெரிதான வப்பணி செஞ்சடை யார்னிழி பெற்றமைந்தா
கிரிதான வப்பய னல்குமென் பார்துதி கேட்டுமிகப்
புரிதான வப்படி நீசொன்ன வார்த்தையும் பொய்க்குங்கொல்லா

இ-ள்

தானவ-அசுரர்களின்	நலப்பயன்-புதிய நல்ல பயன்
பகை-எதிரியான	களை
அரிதன்-திருமாவின்	நல்கும்-கொடுக்கத்தக்கது
மருகா-மருகரே	என்பார் என்னும் தவத்
செந்திவ-திருச்செந்தூரின்	தோரது
ஆதிபேன-தலைமைக்கடவுளே	துதிக்கேட்டு-தோத்திரங்களை
பெரிதான-பரந்துவந்த	வினவி
அப்பு-கங்கை நீரை	மிக-அதிகமாக
அணி தரித்துள்ள	புரி-அவர்கட்குச் செய்யும்
செம்சடையார்-சிலந்த சடை	தான-ஈகையையுடைய
யினரான பரமன்	வள்ளலே
விழி-கண்கள் மூலம்	அப்படி-அந்தவிதமாக
பெற்ற-தோற்றுவித்தருளிய	நீசொன்ன-தேவரீர் கூறிய
மைந்தர்-திருக்குமாரரே	வார்த்தையும்-திருவாய்
கிரிதான்-உமது பணியான	மொழியும்
கிரியையே	பொய்க்குங்கொல்-பயன்
	தராது போய்விடுமா?

பொய்யாம் பலகவி சொல்லஅஞ் சாதளம் போலிகட்கும்
செய்யாம் பலகவி தழ்வாய் திறந்தருள் செய்யும்பிரான்
கையாம் பலக வியதோகை யாடுடைக் கந்தன் பங்கின்
மையாம் பலகவிர் கண்ணார்கள் என்னை வளர்ப்பவரே

இ-ள்

பொய்யாம்-உண்மையற்ற
பலகவி செந்தமிழ்ப்பாடல்

கள் பல

சொல்ல-பாடுவதற்கு
அஞ்சாத-நாணமடையாத
எம்போலிகட்கும்-எம்போன்ற
சிலருக்கும்

செய்-சிலந்த
ஆம்பல்-அவ்விமலரின்
அகஇதழ்-உள்இதழ்போன்ற
வாய்திறந்து-கனிவாய்

மலர்ந்து
அருள்செய்யும்-திருவருள் புரி
கின்ற

பிரான்-தலைமைக் கடவுள்
கை-துதிக்கை உடைய
ஆம்பல்-யானையையும்

அகவிய-கூவுகின்ற
தோகை மயிலையும்

ஆடு-ஆட்டினையும்
உடை-வாகனமாகக்

கொண்ட

கந்தன்-கந்தப்பெருமானது
பங்கின்-இருபுறத்தும் உள்ள
மை-கண் மை

ஆம்பு-அணியப் பெற்ற
அவகுஅவிர்-அம்பு போன்
றுள்ள

கண்ணார்கள்-கண்களை
யுடைய தேவிமார்கள்
என்னை-அடியேனை

வளர்ப்பவர்-காத்தருளும்
தாய்மாராவர்
எ. று. ஏ. அசை 63

வளரா கவலை முதலாய நோய்வெல்ல வானரமாம்
தனரா கவனிகர் தன்மையுண் டாகும் தமிழ்ப்பெருஞ்சீர்
உளரா கவந்தவிந் துய்யஞ்செந் துரிடத் துற்றயர்வேல்
விளரா கவள்ளமிழ்ந் திள்ளைசெந் பாடல் விளத்துணர்க்கே

இ-ள்

தமிழ்ப்பெருஞ்சீர்-தமிழ்ப்
புலமை
உளராக-உடையவர்களாகி
வந்து-தென்றற் காற்று
அவிர்ந்து-தவழ்ந்து
உய்யும்-சிறக்கின்ற
செந்தூரிடத்து-திருச்செந்
தூரிவ்

உற்று-வந்தடைந்து
உயர்வேல்-மேலான வேலா
யுதம்

கிணர்-விளங்குகின்ற

பாடல்-திருப்புகழ்க் கவிக்கை
கிளத்துநர்க்கு-தோத்திரம்
புரியும் அன்பர்கட்கு

வளரா-மிகுதியாகாத
கவலை-மனவருத்தம்
முதலாய நோய்-முதலாகிய
பலநோய்களை

வெல்ல-வெல்வதற்கு
வானரமாம்-குரங்குகளாகிய
தள-சேனையினை உடைய
ராகவன் திகர்-ராமபிரானப்

போல

ஆக-திருமேனி கொண்ட
வள்ளல்முன்-குமார்க்கடவுள்
முன்பு
இன்னசொல்-அருணகிரிநாதர்
பாடிய

தன்மை-பகையை வெல்லும்
வீரம்
உண்டாகும்-அமையும்
எ.று. ஏ. அசை

65

கிளத்துங் கவிதைத் தமிழ்வாணர் தந்துநீ கேட்டுமகிழ்
உளத்துங் கவிதவிர்த் தென்னையும் ஆட்கொள உன்னியே
வளத்துங் கவேற்படை வானவ னேசெந்தில் வாழ்குமரா
அளத்துங் கசந்தநெஞ் சார்ந்ததை யாவினைப் பாசினே

இ-ள்

கிளத்தும்-பலவிதமாகக் கூறு
இன்ற
கவிதை-பாடல்களை இயற்றும்
தமிழ்வாணர் தம்-தமிழ்ப்
புலவரது
துதி-தோத்திரப் பாடலை
கேட்டு-செவியில் ஏற்று
மகிழ்-இன்புறுகின்ற
உளத்தும்-தேவாரது திரு
உள்ளத்தில்
சலி-அடியேனுடைய வரு
மைபைய
தவிர்த்து-நீக்கி
என்னையும்-அடியேனையும்
ஆட்கொள-அடிமை கொள்ள
உன்னியே-நீக்கித்
விலியே

வள-வலிமையும்
துங்க-வெற்றியும் நிறைந்த
வேற்படை-வேலாயுதம்
தாங்கிய
வானவனே-முருகக் கடவுளே
செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
வாழ்குமரா-எழுந்தருளியுள்ள
பெருமானே
அளத்தும்-உப்பளத்தைவிட
கசந்த-கைக்கும் (வெறும்)
தன்மையுள்ள
நெஞ்சார்-மனக்கயவர் கூறும்
நிந்தையால்-அவதூறான
வசைமொழியால்
இளைப்பு-மனதில் மிகுந்த
சோர்வை
ஆவனன்-அடையப்பெற்றேன்
எ.று. ஏ. அசை

65

ஆகார வன்னமும் நீரும் பகிசும் அரிமருகோள்
நாகார வன்னம்பர் தங்கனற் கட்சுதன் தற்பணையில்
வாகார வன்னம் துயில்செந்தி லாள் திரு வாயிலுக்குட்
போகார வன்னருட் காளாவ ரோஇந்தப் பூதலத்தே

இ-ள்

ஆகார-உணவுக்குரிய
அன்னமும்-சோற்றையும்
நீரும் தண்ணீரையும்
பகிரும்-உயிர்கட்குப்

பங்கிட்டுத்தருகின்ற

அரி-விட்டுணு மூர்த்தியின்
மருகோன்-மருகளுனவர்
நாக-பாம்புகட்கு
ஆர-மாலைகளாகப் புனைந்த
வல்-அருளாற்றலுடைய
தம்பர்தம்-சிவபிரானது
கனற்கண்-நெருப்புக்கண்வழி

வந்த

சதன்-திருக்குமாரர்
தல்பனையில்-என்செய் வய

விடத்து

வாகுஆர-அழகு அமையும்படி
அன்னம்-அன்னப் பறவைகள்

துயில்-தூங்கும் சிறப்புள்ள
செந்திலான்-திருச்செந்திற்

பெருமான்

திரு அப்பெருமானது திருக்
கோயிலின்

வாயிலுக்குள்-சந்நிதி வாயி
லுள்

போகார்-சென்று வணங்கப்
பெருதவர்

அவன்-அக்கடவுளுடைய
அருட்கு-திருவருட்பேற்றி

னுக்கு

ஆள்-ஆவாரோ-உரியவர்கள்
ஆகத்தக்கவரோ? இவ்வே

என்றபடி

இத்தப்பூதலத்தே-இந்த மண்
னுலகத்தினிடமாக

எ.று 66

பூதலங் கண்ணிமை யார்வா னுலகும் புயங்கமுறும்
பாதலங் கண்ணிமை யாதிய மூன்றிற் பரவத்தக்க
மாதலங் கண்ணிமை வண்டார்தன் சோலை மருவுசெந்தூ
ராதலங் கண்ணிமை வாகனற் போற்றி யறிந்தனமே

இ-ள்

பூதலம்-நிலவுலகமும்
கண்ணிமையார்-கண்ணிமை
யாதவர்கள் வாழும்
வானுலகும்-தேவருலகும்
புயங்கம்-நாகர்கள்
உறும்-லாழ்கின்ற
பாதலம்-பாதாள உலகமும்
கண்ணி-மதித்து
மைஆதிய-ஆடுமுதலாகச்
சொல்கின்ற

கண்ணி-பூங்கொத்துக்களில்
மை-கரிய நிறமான
வண்டுஆர்-வண்டுகள்
மொய்க்கின்ற
தண்ணோலை-குளிர்ந்த
சோலைகள்
மருவு-பொருந்தியிருக்கின்ற
செந்தூர்-ஆதல்-திருச்செந்
தூர் ஆகும் என்பதை

முன்றில்-மயில், யானை ஆகிய
முன்று வாகனத்தில்
பரவத்தக்க-தேவரீர
வணங்கக்கூடிய
மா-மாண்புபொருந்திய
தலம்-பெரும்பதியாவது

அம்கண்-அழகிய தோகையில்
கண்களையுடைய
மை-மயிலை
வாகனன்-வாகனமாக
வுடையமுருகனை
போற்றி-துதிசெய்து
அறிந்தனம்-தெரிந்து
கொண்டேன் 87

அறிந்தறித் தாரக் கவிவாணர் போற்றும் அயிம்புருகோன்
மறிந்தறித் தாரக் கடற்செந்தி வான்,முழு வஞ்சநெஞ்சைப்
பிறிந்தறித் தாரக் கனமார்பி னான்,புலப் பேயினத்தை
எறிந்தறித் தாரக்க மானான்விண் னாடர்க் கினியவனோ

இ-ன்.

அறிந்த-ஞானநுபவமிக்க
வித்தார-பலவிதக்கவினைப்
பாடுகின்ற
கவிவாணர் -பெரும்புலவர்கள்
போற்றும்-புகழ்த்தக்க
அயில்-கூரியவேலாயுதம்
புனைந்த
முருகோன்-குமார்க்கடவுள்
மறிந்த-அலைகள்புரளுகின்ற
வித்தார-விசாலமான
கடல்-கடற்கரையில் உள்ள
செந்திலான்-திருச்செந்தி
லாண்டவன்,
முழுவஞ்சர்-கபடம் நிறைந்த
வரின்
நெஞ்சை-உள்ளத்தை
பிரிந்து-நீங்கிய
வி-சிறப்புடையதான

தார-மாலையையணிந்த
கன-பெருமையிக்க
மார்பினான்-திருமார்
புடையவர்
புல-ஐம்புலன்களாகிய
ப்பயினத்தை-அவகைக்
கூட்டத்தை
எறிந்த-அடக்கிய
வித்தார்-ஞானவித்தாக
உள்ளவரது
அக்கம்ஆனான்-கண்போன்ற
வரானமுருகப்பெருமான்
விண்நாடர்க்கு-தேவர்
களுக்கு
இனியவன்-இன்பமளிக்குந்
தலைவர் ஆவார்

எ. நு. ஏ. அகச.

88

இனிய வனத்திருந் தாவிடத் தேகி இறைஞ்சிதிற்கும்
தனிய வனத்திருக் காளநல் வேள்வித் தனைன்,செம்மம
கனிய வனத்திரு மேனியி னான்செந்தில் காத்தருளும்
மனிய வனத்திருங் கோவில்கொண் டார்க்கெய்தும் மாதவம்

இ-ன்

இனிய-இன்பந்தருகின்ற
வனத்து-தினைப்புனத்
தினிடமாக
இருந்தாள்-காவல்செய்த
வள்ளிநாயகி
இடத்துஏகி-பக்கம்சென்று
இறைஞ்சி-அவனைப்பணிந்து
நிற்கும்-கெஞ்சிநிற்கின்ற
தனியவன்-ஒப்பற்றவன்
அ-அத்தகைய
திருக்கு-கொலைமூதலிய
குற்றங்கள்
ஆளா-கலவாத
நல்வேள்வி-புனித
யாகத்துக்கு
தலைவன்-முதல்வரானவர்
செம்மை-சிவப்புநிறம்

கனி-மிகுந்த
யவன்-இளமையான
திருமேனியினான்-திருவுருவை
உடையவர்
செந்தில்-திருச்செந்தூர்ப்
பதியை
காத்தருளும்-பரிபாலிக்கின்ற
மன்-தலைவர்,
நியவனத்து-சிற்பமுறைப்படி
செய்த
இரும்-பெரிய
கொயில்-திருக்கோவில்
அழகை
கண்டார்க்கு-பார்த்தவர்
கட்கும்
எய்தும்-உண்டாகும்
மாதவமே-சிறந்த தவச்சிறப்பு
எ.று. 69

மாதவஞ் செய்யவல் லாரெதி ரேகி வனைக்கரும்பாற்
போதவஞ் செய்யனங் கன்றனக் கஞ்சிப் புலருகின்றேன்
சீதவஞ் செய்யாக வாச்செந்தி வாஅயிற் செய்கைகொண்ட
நாதவஞ் செய்ய மயிற்றோகை நீழல் நடுவிருந்தே.

இ-ன்

மாதவம்-மேலான தவத்தை
செய்ய-நியதிபுடன்புரிய
வல்லாரெதிர்-தக்கவர்முன்பு
ஏகி-படைகளோடுசென்று
வனை-வில்லாகவனைத்த
கரும்பாக்-கரும்பினால்
போத-மிகுதியாக
அஞ்ச-பூங்கனைகள் ஐந்தை
எய்-செய்துத்துகின்ற

செய்-வயல்களில்
அகலா-நீங்காத
செந்திலாய்-திருச்செந்தூர்க்
கடவுளே
அயில்-வேலாயுதத்தை
செங்கைகொண்ட-அழகிய
கையிலேந்திய
நாத-தலைவரே
அம்-அழகியதும்

அணங்கன் தனக்கு-மன்	செய்ய-செம்மையான துமான
மதனுக்கு	மயில்-மயிலினது
அஞ்சி-மனம்பயந்து	தோகை-காலபத்தின்
புலருகின்றேன்-வருந்து	நீழல்-அடியில்
கின்றேன்	நடு-மத்தியாகவிளங்கும்
சீத-குளிரந்த	விருந்தே-கண்விருந்தாக
அம்-தண்ணீர்ப்பொலிவு	வுள்ள பெருமானே 70

நடுவிருந் தும்பரை யாள்வானைத் தேனுண்கை நத்திவரப்
படுவிருந் துத்தும்பி போற்றுங் கடம்பனைப் பண்டமன்னர்
• நோடுவிருந் துங்கக் கடற்செந்தி லானைத் துதிப்பதின்நிக்
கெடுவிருந் துன்பமெவ் வார்த்துந் றளரும் லினத்துமினே

.இ-ள்

தடு-நடுநிலையில்	தொடு-தோண்டியதான
இருந்து-நின்று	இரும்-விசாலமான
உம்பரை-தேவர்களை	துங்க-புனிதமுற்ற
ஆள்வானை-காத்தருள்பவரை	கடல்-கடலருகமைந்த
தேன்-மதுவை	செந்திலானை-திருச்செத்
உண்கை-உண்ணுவதை	தூரின் கடவுளை
நத்தி-விரும்பி	துதிப்பது-தோத்திரம்
வரப்படு-வருகின்ற	புரிவதை
விருந்து-அதிதிகளான	இன்றி-இல்லாமல்
தும்பி-தேனீக்கள்	கெடுவிர்-கெட்டழிபவரே
போற்றும்-புகழும்	உம்-உங்களுடைய
கடம்பனை-கடம்பமாக	துன்பம்-வருத்தங்கள்
புண்டவரை	எவ்வாற்றால்-எவ்விதத்தால்
பண்டை-அக்காலத்திருத்த	தளரும்-நங்கப்பெறுவீர்கள்
மின்னி-சுகரஅரசர்கள்	இளத்துமின்-சொல்வீர்களாக
	எ. மு. ஏ. அசை 71

யின்றந்த மாதரை வேண்டித் துதித்துவிட வேண்டியபால்
பொன்றந்த மாதரை யாற்கனி நோயிற் பொருத்துவிடேம்
யின்றந்த மாதரை முற்றுஞ்சொல் சீர்த்தி மருவுசெந்து
யின்றந்த மாதரை யென்றெத்தி யின்ப வளங்கொள்வமே.

இ—ள்

மின் தந்த-மின்னலைஒத்துள்ள	தரைமுற்றும்-உலகமுழுவ
மாதரை-பெண்களை	தும்
வேண்டி-விரும்பி	சொல்-ஊறுகின்ற
துதித்து-பாராட்டி	சீர்த்திமருவு சிறப்புப் பொருந்
வில்-கரும்பு வில்லையுடைய	திய
வேள்-மன்மதனது	செந்தூர்-திருச்செந்திற்
கணையால்-அம்புகளால்	பதிக்கு
பொன்றம்-அழியமாட்டோம்	மன்-தலைவரான முருகப்
தமாது-தங்கள்	பெருமான்
அரையால்-வயிற்றுணவுக்காக	தம்தம்-அவரவர்கட்கும்
கவிநோயில்-வறுமைப்பிணியில்	ஆதர்-பற்றுக்கோடான
பொருந்துகிலேம்-சேரமாட்	ஐ-தலைவனானவர்
டோம்	என்றுஏத்தி-என்பதாகச்
வந்துஅந்து-காற்றினால் குழப்	சொல்லி
பட்டதும்	இன்பவளம்-பேரின்ப
அம்-அழியதும்	அநுபவத்தை
மா-பெரியதுமான	கொள்வம்-பெற்றுக்
	களிப்போம் 72

வளங்காட்டும் செந்திற் பதியானை உம்பரும் மாதவரும்
துளங்காட்டு வாகன மேறிய சேயைத் துணர்ப்பொழிந்தும்
துளங்காட்டு வள்ளிக் கிசைந்தனை ஏத்துநர்க் கில்லை: உள்ளக்
களங்காட்டுள் மார்க்க நமதூதர் வாதனை காமனம்பே

இ—ள்

வளம்-பலவளங்களையும்	இளம்-இளமைப்பருவத்தோடு
காட்டும்-தன்பால்தோற்று	காட்டு-தினைக்கொல்லை
விக்கச்செய்யும்	யிரிருந்த
செந்தில்-திருச்செந்தூராகிய	வள்ளிக்கு-வள்ளிநாயகிக்கு
பதியானை-பதிக்குரிய	இசைந்தனை-ஏற்றகணவரை
தலைவரை	ஏத்துநர்க்கு-போற்றுவார்க்கு
உம்பரும்-தேவர்களும்	இல்லை-இல்லாமல்நீங்கும்
மாதவரும்-முனிவர்களும்	உள்ள-மனத்தில்

துளங்கு-கண்டு அஞ்சும்படி
ஆட்டுவாகனம்-ஆட்டை
வாகனமாக ஏற்று
எறிய-செலுத்திய
சேயை-முருகக்கடவுளை
துணர்-பூங்கொத்துக்கள்
மலிந்த
பொழில்குழ்-சோலைநிறைந்த

களம்-களனமான அஞ்ஞானம்
என்ற
காள்-கருப்புபொருந்திய
துண்மார்க்கம்-தியவழியும்
நமதூதர்-எமதூதர்கள்புரியும்
வாதனை-துன்பங்களும்
காமன்-மன்மதனுடைய
அம்பு-கணைகளின் இன்னலும்

73

காமனம் பாவன வற்று வினைத்துக் கலங்குமென்றன்
தீமனம் பாவனம் ஆவதென் றோ, திருச் செந்தில்வாழ்
மாமனம் பாவனக் கொங்கைஉண் டாய்! அஞ்ச மாந்தரைச்சே
ராமனம் பாவனல் லோர்க்கெளிய யாய்சயி வாழ்பதே

இ-ன்

காமன்-மன்மதனது
அம்பு-பாணங்கள்
ஆவனவற்றால்-மற்றும்பல
தொடர்பால்
இனைத்து-மனம்சொர்ந்து
கலங்கு-கலக்கமடைகின்ற
என்றன்-அடியேனது
தீமனம்-கொடியஉள்ளம்
பாவனம்-புனிதத்தன்மையை
ஆவது-அடையப்பெறுவது
என்றோ-எந்தக்காலமோ
திரு-தெய்வத்தன்மையான
செந்திலில்-செந்தூர்த்
தலத்தில்
வாழ்-எழுந்தருளியுள்ள
மா-மாண்பமைந்த
மன்-தலைவரே

வன-அழகிய
அம்பா-உமாதேவியாரது
கொங்கை-தனப்பாலை
உண்டாய்-உண்ட
பெருமானே
வஞ்ச-கபடமிருந்த
மாந்தரை-மனிதர்களிடத்தில்
சேராமல்-கடாதபடி
நம்பு-தேவரீரைநம்பி
ஆவல்-அன்போடுவணகு
இன்ற
நல்லார்க்கு-உத்தமர்கட்கு
எளியாய்-எளிதில்
அருள்பவரே
சயில்-எல்லாமடைக்கும்
ஆதிபனே-தலைவரே
எ.று.

74

சயிலாதி யாயநின் தானங்கள் தோறும் தமிழ்க்கவிதை
பயிலாதி யானென தென்றிது மாந்து பசிகெட்டேன்
அயிலாதி யானிக்கும் அன்பர்கல் வாழ்செந்தி லாயிஅகவும்
மயிலாதி யாசில் கவுமார ருடெனை வைத்தருளே.

இ-ள்

சயிலம் ஆதியாய-மலைகள்	அன்பர்கள்-அடியவர்கள்
முதலான	வாழ்-வசிக்கின்ற
நின்-தேவரீரது	செந்திவாய்-திருச்செந்தூரை
தானங்கள்தோறும்-தலங்கள்	புடையவரே
எல்லாவற்றிலும்	அகவும்-ஒசைபுடன்
தமிழ்க்கவிதை-தமிழ்ப்	கவுகின்ற
பாடல்களை	மயில்-மயிலையுடைய
பயிலாது-கூறிவணங்காமல்	ஆதி முதல்வரே
யான்எனது-அலங்கார மம	ஆசஇல்-குற்றமற்ற
என்று-என்பதால் [காரம்	கவுமாரருடு-உமது
இதுமாந்து-செருக்கடைந்து	அடியவரீ குழுவில்
பசிகெட்டேன்-பண்பின்	எனை-அடியேனை
இழந்தேன்	வைத்து - சேரும்படி
அயிலா-வேலாயுதப்	செய்து
பெருமானே	அருள்-காத்தருள்வீராக
தியானிக்கும்-உபாசனைபுரியும்	எ. று. ஏ. அசை

யான் - தானல்லாத உடலை நான் என்பதும், தனக்குப் புறம்பான பொருளைத் தனது என்பதும் மயக்கம், யானென தென்னும் செருக்கு" என்பது திருக்குறள்.

'நான்தான்' என்றோதும் இரண்டும் கெட்டாலன்றித் தோன்றாது" கந்தரலங்காரம்.

75

வைத்த மனத்தைய மெய்யுடன் அன்பு வளர்த்துமீள்வா(று)
எய்த்த மனத்தை யமர்நீக்கிச் செய்வான் இன்பநல்கார்
பைத்த மனத்தை யலரியன் னாகும் பரவுசெந்தூ
ரைத்த மனத்தைய வெள்ளுடு வார்க்கருள் ஆனத்தனே

இ—ள்.

வைத்த-தேவரீரது திருவடி
யின்மீது பதித்த
மனத்து-அடியேன்

உள்ளத்தில்
ஐயம்-சந்தேக விபரீதங்கள்
மேலாது-பொருந்தாமல்
உன்-தேவரீரிடத்து
அன்பை-பத்தியை
வளர்த்தும்-மிக ஏற்படுத்தி
யுங்கூட

இவ்வாறு-இவ்விதமாக
எய்ததம்-மனஇளைப்புற்றோம்
அனத்து-அன்னவாகனத்து
ஐ-படைப்புக் கடவுளான

பிரமனது
அமர்-தி விதியின் போரை
நக்கி-அழித்து
செய்யவன்-திருமகள்
உதவுகின்ற
இன்பம்-பொருளின்
மகிழ்வை

நல்காய் கொடுத்தருள்வீராக
பைத்த-பச்சை நிறமுடைய
மன்-காத்தற் கடவுளான
திருமால்

அத்தை-இலக்குமி
அவரி-சூரியன்
அன்னாரும்-போன்ற கடவுளர்
கள்கூட
பரவு-வணங்கும் சிறப்பமைந்த
செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
ஐ-தலைவராக எழுந்தருளி
யுள்ள

தமன்-வீரரே
தையஎன்று-தைய என்ற
தாளத்தில்
ஆடுவார்க்கு-நடனம்புரியும்
பரமனுக்கு
அருள்-உபதேசித்தருளியு
ஆனந்தனே-பேரின்ப
வடிவினரே
எ.று. 76

ஆனந்த மாறு பொறியேயென் றோந்தும் அவற்றைநம்பும்
நானந்த மாறு தவிர்நெறிக் கேகிலன் நன்மைதந்தான்
சேனந்தமாறு குளமென் றுலாம்பனைச் செந்திற்செக்கர்
வானந்த மாறுணைக் கண்ணீர் துளாரை மனத்தவளே

இ—ள்

ஆனந்தம்-பேரின்பத்தை
யுதவுவது
ஆறுபொறியே-சடாக்கர
மந்திரமே
என்றுஓர்ந்தும்-என்பதாக
உணர்ந்திருந்தும்

சேல்-மீன்களும்
நந்தம்-சங்குகளும்
ஆறு-நதி
குளம்-குளம் ஆகியவற்றை
என்று-நீர்நிலைகள் என்று
கருதி

அவற்றை-அம்மந்திரத்தை
நம்பும்-நம்பிச்செபிக்கின்ற

நான்-அடியேன்

அந்த-அந்த உபாசனை

முறைக்கு

மாறுதலிர்-வேறுபாடில்லாத

நெறிக்கு-தல்லவழியில்

ஏகிலன்-செல்லாமலிருக்கின்

நென்

நன்மை-அத்தகைய நல்ல

யண்பினை

தந்து-கொடுத்து

ஆள்-ஆண்டுகொள்வீராக

உலாம்-ஆர்வத்துடன் நீந்தி

வினையாடுகின்ற

பனை-வயல்வளமுடைய

செந்தில்-திருச்செந்தூரில்

செ-கர்-செந்நிறமான

வான்-ஆகாயம் போன்ற

அந்த-அழகினையுடையவரே

மால்-திருமாலின்

துணைக்கண்-இரண்டு

விழிகளும்

ஈந்துளாரை-பெற்ற மகளிரை

மணந்தவனே-மனைவியாக

ஏற்றவரே 77

மணத்த கடம்பல்த் தாராயின் னுத்தம் மனங்கவரும்

குணத்த கடம்பல் குலாவுசெந் தூர கொடுமையெல்லாம்

பணத்த கடம்படு சூர்மாப்பு கீன்ற பரிதிவைவேல்

குணத்த கடம்பயில் வள்ளி மணமுன் நின்றருளே

இ-ள்

மணத்த-வாசனையுடைய

கடம்பஅலர்-கடப்ப

மலராலாயிய

தாரால்-மாலைகளால்

மின்னுத்தம்-மாதர்களது

மனம்-உள்வத்தை

கவரும்-தன்வசப்

படுத்துகின்ற

குண-பண்பினையுடைய

தக-தக்கவரே

டம்பங்குலாவு-ஆடம்பரமிக்க

செந்தூர-திருச்செந்தூர்

ஐயனே

கொடுமை-குருர்ச்செயல்

எல்லாம்-அனைத்தும்

பணத்தகு-செய்ய

வல்லுண

அடம்படு-கேசபம் நிறைந்தவ

குண

சூர்-சூரனது

மாப்புகின்ற-மார்பைப்பிளந்த

பரிதி-சூரியன்போல் ஒளி

மிருத்ததும்

வை-கர்மையுடையதுமான

வேல்-வேலாயுதத்தில்

நிறைத்த-அமைந்த பகைவரின்

மாமிசத்தை உடையவரே

கடம்-மலைச்சரிவில்

பயில்-வசித்தவளான

வள்ளி-வள்ளிநாயகியின்

மணுள்-கணவரே

முன்றின்று-எனதுநெரில்காட்சி

அருள்-அருள்புரிவீராக [புதவி

எ.,று.

78

நின்றசை தன்னிய மாங்குகி பார்ப்பதி நேமியம்புள்
என்றசை தன்னியப் பால்உண்ட வாய எழிற்செந்திலாய்
புன்றசை தன்னிய மத்திற்கு மாம்எனும் புல்லர்எய்தக்
குன்றசை தன்னியங் கேளாமெய் வாழ்வைக்
கொடுத்தருளே.

இ-ள்.

நின்ற-நிலைபெற்ற
சைதன்னியமாம்-பரம்
பொருளாகிய
பார்ப்பதி-உமாதேவியின்
நேமியம்புள்-சக்கரவாக்ய
பறவையினை
என்று-போன்று
அசை-அசைகின்ற
தன்னிய-கொங்கைகளி
லுண்டான
பால்உண்ட-பாலை அருந்திய
வாய-திருவாயுடையவரே
எழில்-அழகு நிறைந்த
செந்திலாய்-திருச்செத்
தாருடைய பெருமானே
புள்-இழிவான

தசை-மாயிசத்தை
தன்-தனது
நியமத்திற்கும்-வழிபாட்
டினுக்கும்
ஆம்எனும்-ஆகுமென்று கூறும்
புல்லர்-தாழ் மக்கள்
எய்தா-அடையமுடியாத
குன்ற-பல மலைகளைபுடைய
வரே
சை, தன்-இகழ்ச்சியோடுகடிய
இயம்-சொற்களை
கேளா-அடியேன்காதிற்
கேளாத
மெய்வாழ்வை-உண்மையான
நிலைமையை
கொடுத்தருள்-உதவி
யருள்வீராக 79

தொடுங்காம ராயனை நான்முக வேதனைக் கூற்றையெண்ணி
நடுங்காமல் நின்னருட் பேறுதத் தாண்டருள் நாற்புறத்தும்
நெடுங்கா யருவுசெந் தூர்க்கந்த னேசெழு நீமலர்த்
தொடுங்காமல் தங்கருந் தோளா றிரண்டுடைச் சுந்தரனே

இ-ள்

கொடும்-கொடுமைமிகு
காமராயனை-மன்மதனையும்

நெடும்-நீண்டுவளர்ந்த
காமருவு-சோலைகள்குழந்த

நான்முக-நான்கு முகங்
களை யுடைய
வேதனை-பிரமதேவனையும்
கூற்றை-இயமனையும்
எண்ணி-மனதில் நினைத்து
நடுங்காமல்-அஞ்சிவருந்
தாமல்
நின்-தேவீருடைய
அருட்பேறு-திருவருட் செல்
தந்து-கொடுத்து [வத்தை
அருள்-ஆண்டு கொள்ள
வேண்டும்
நாற்புறத்தும்-நான்கு
திசைகளிலும்

செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
எழுந்தருளிய
கந்தனை-கந்தகவாமியே
செழும-வளமாக மலர்ந்த
நீபமலர்-கடப்பமலர்மாலையை
தொடும்-அணிந்துள்ள
காமர்-அழகானது
நீங்கஅரும்-மாறாத
தோள்-திருப்புயல்கள்
ஆறுஇரண்டு-பன்னிரண்டு
உடை-கொண்டுவிளங்கும்
சந்தரனை-அழகுத்தெய்வமே
எ.று. 80

சந்தர மேவிய தோகையின் மீது சுடர் அயிலோடு
அந்தர மேவிய னாறு வந்தினி தாண்டருள்வாய்
எந்தர மேவியற் கண்ணார் க் குருகி இளைக்கும் நெஞ்சை
உந்தர மேவிய வாறுஞ்செய் யேம்செந்தில் ஊரவனே

இ-ள்.

சந்தரம்-மீகுந்த பேரழகு
மேவிய-பொருந்தியுள்ள
தோகையின்மீது-மயில்
வாகனத்தில்
சுடர்-ஒளிவீசுகின்ற
அயிலோடு-வேலாயுதத்
துடன்
அந்தரமே-ஆகாயமே
வியன்-பெரியதான
ஆறு-ஆக-வழியாக்கொண்டு
வந்து-எழுந்தருளி
இனிது-நல்லமுறையில்
ஆண்டருள்வாய்-திருவருள்
புரிவீராக

ஏவு-அம்பையும்
இயல்-ஒத்ததான
கண்ணார்க்கு-கண்களையுடைய
மாதர்கட்கு
உருகி-மனங்கொடுத்து
இளைக்கும்-சோர்வடைகின்ற
நெஞ்சையும்-அடியேன்
மனதையும்
தரம்-தேவீருக்கு உரியதாக
அர்ப்பணியாதிருக்கின்றேம்
ஏவியவாறும்-சொன்ன
வண்ணமும்
செய்யேம்-பணிபுரியாமல்
இருக்கின்றேம்

எந்து-வஞ்சிக்கின்ற
அரம்-கூரிய அரத்தையும்

செந்தில்-திருச்செந்திலென்ற
ஊரவனே-திருத்தலமுடைய
வரே 81

ஊரகந் தான்கதி யென்றிரந் துண்ணும்

ஒருவன் உண்மைத்
தாரகந் தாங்க விரித்துரைத் தாய்! அருட் சத்திவைவேல்
வீரகந் தானைத் திருச்செந்தி லாய்! புன வேடமகள்
வாரகந் தாவெனப் போற்றேன் என் சித்தும் வழங்குதியே

இ-ன்.

ஊர்-நகரினிடத்துள்ள
அகம்தான்-விடுகன்தாம்
கதி என்று-புகலிடம் என்
பதாக எண்ணி

இரந்து-யாசித்து
உண்ணும்-அருந்தியவ

ஒருவன்-ஒப்பற்ற சிவபிரான்
உண்மை-உறுதிப்பொரு

தாரகம்-பிரணவத்தின்
உட்பொருளை

தாங்க-மனம்கொள்ளும்படி
விரித்து-விளக்கமாக
உரைத்தாய்-செவியில்

கூறியவரே
அருட்சத்தி-திருவருள் ஞான

சத்தியையே
வைவேல்-கூரிய வேலாயுத
மாகப்பெற்ற

வீர வெற்றிப்பெருமானே
கந்து-கட்டுத்தறியில்
ஆனை-யானைகள் விளங்கும்
திருச்செந்திலாய்-திருச்செந்
துரையுடையவனே
புன-தினைப்புனத்தில் வாழ்ந்த
வேடமகள்-வள்ளிநாயகியிடம்

வார-அன்புடையவரே
கந்தா-கந்தக்கடவுளே

என்-என்றுகூறி
போற்றேன்-துதியாமலிருக்
கின்றேன் ஆனாலும்
என்-எட்டுவகைப்பட்ட

சித்தும் சித்திகளையும்
வழங்குதி-கொடுத்தருள்
வீராக
எ. று. ஏ. அசை 82

வழங்கு மருமைத் தமிழ்ப்பாட லாலுனை

வாழ்த்திலன், கைக்
கழங்கு மருமை வீழியாருக் கேங்கினன் காத்தருள்வாய்
மழங்கு மருமை தருபால னேசெந்தில் வாழ்குகளே
கிழங்கு மருமை வளவேட ருந்தொழு கேகயனே

கிள்ளை-(அருணகிரிநாத ரான) கிளி	வந்து-எழுந்தருளி
உறும்-தான் தங்கியுள்ள	எனதுள்-அடியேன் மனதுள்
லாகு-புயங்குளிலிருந்தும்	ஒகை-மகிழ்ச்சியுண்டாக
அயவா-விட்டுநீங்கப்	அவா-என் விருப்பங்களையும்
பெருதவராகி	கனத்தை-பெருமையையும்
கல்நத்து-மலைகளில் வீற	அருள்நான்-கொடுத்தருளும்
ஐ-அரசர் [றிருக்கும்	நாளில்
அமர்-மதில்களோடு கூடிய	உலகு-இவ்வுலகமானது
செந்திலில்-திருச்செந்தூரி	உய்யும்-நன்மையடையும்
னிடத்து	அன்றே-அசை
வாழ்குமரன்-எழுந்தருளி	எ.று.
யுள்ள குமரன்	

84

உய்யக் கனகவு மார்தம் மோடெனே யுடிருத்தி
வையக் கனகம் விளைப்பதென்றே, செந்தில் வாழ்முருகா
மையக் கனகனைக் கீன்றோன் மருக! மதன்பொடியச்
செய்யக் கனகம் பிரியா உரித்துடைத் தேசிகனே

இ-ள்

உய்ய-அடியேன் ஈடேறும்படி	வாழ்குமரா-வீற்றிருக்கும்
கன்-பெருமை மிகுந்த	கடவுளே
கவுமாரர்தம்மொடு-தேவரீ	மைய-ஆணவ இருள்மலிந்த
ரது அடியார் கூட்டத்தில்	கனகனை-இரணியனை
என-அடியேனை	கீன்றோன்-பிளந்த திருமாவின்
ஊடு-நடுவாக	மருக-மருகரே
இருந்தி-இருக்கும்படி	மதன்-மன்மதன்
வை-வைக்கின்றதான	பொடிய-சாம்பலாகும்படி
அ-அவ்வித	செய்-செய்தருளிய
கனகம்-பெருஞ்செல்வத்தை	அக்கன்-அக்கமாவை பூண்ட
விளைப்பது-அமையச்செய்வது	பரமனது
என்றே-எந்தக்காலமோ	அகம்பிரியா-மனதைவிட்டக
செந்தில்-திருச்செந்திலம்	வாத
பதியில்	உரித்துஉடை-உரிமை
	உடைய
	தேசிகனே-சற்குருநாதரே

85

தேசி யணிக்கனி நேர்முலைக் குஞ்சரி செம்பவளப்
 பாசி யணிக்கனி யாம்வள்ளி கேள்வன் பசியமயில்
 வாசி யணிக்கனி வந்தொறும் போங்குகன் மன்னு
 செந்தூர்
 ஆசி யணிக்க னியமோவென் டாமரை அங்கனையே

இ-ள்

தேசி-எலுமிச்சையின்	அணி-நெருங்கி
அணி-அழகிய	கல்நிலம்தொறும்-மலைநிலங்
கனிநேர்-பழந்தனை ஒத்த	களிலெவ்வாம்
முலை-தனங்களைபுடைய	போம்-சென்றுவரும்
குஞ்சரி-தெய்வயானை	குகன்-குகக்கடவுள்
யம்மைக்கும்	மன்னு-நிலையாகத்தங்கிய
செம்-செந்நிறமுடைய	செந்தூர்-திருச்செந்தூர் த்
பவள-பவள மணியாலான	தவத்தில்
பாசிஅணி-மாலையைப்பூண்ட	ஆசி-பெறும் தல்லாசிகள்
க(ன்)னியாம்-கன்னியாகிய	அணிக்கு-அணிகலன் முதலிய
வள்ளி-வள்ளிநாயகிக்கும்	பிற செவ்வங்களுக்கு
கேள்வன்-கணவராவர்	அனியமோ-புறம்பாயுள்ளதா?
பசிய-பச்சை நிறமான	(இவ்வேயென்றபடி)
மயில்-மயில் என்கின்ற	வெண்தாமரை-வெண்ணிறத்
வாசி-வாகனத்தைபுடையவன்	தாமரை மலரில் வாழும்
	அங்கனையே-கலைமகனே
	எ.று,

88

அங்கச மானனை யாராடுங் கோயி லவிர்செந்தில்வேல்
 துங்கச மானமில் லாக்குரு நாத துதிக்கைவென்னை
 வெங்கச மானவில் வீரகெம் பீர வினோதவென்றி
 தங்கச மான மழியாது காத்தெனைத் தாங்கவென்றே

இ—ள்

அங்கச-இச்சையைவினைக்
கின்ற
மான் அனையார்-மான் போன்ற
மகளிர்
ஆடும்-நாட்டியம் செய்யும்
கோயில்-திருக்கோயில்
அவிர்-விளங்குகின்ற

செந்திவ்-திருச்செந்தில்
வாழும்
வேல்-வேலாயுதம் புனைந்த
துங்க-புனிதமானவரே
சமானமில்லா-இனையற்ற

குருநாத-சற்குருநாதரே
துதிக்கை-துப்பிக்கையும்
வெள்ளை-வெண்ணிறமும்
கொண்ட
வெம்-விரும்பத்தக்க

கச-திருஞானவேழமென்ற
வானைக்குரியவரே
மால்-விட்டுணுமூர்த்தி
நவில்-பாராட்டிக்கூறும்
வீர-வெற்றி மிகந்தவரே
கெம்பீர-பெருமீதமுடையவரே
வினோத-ஆச்சரியப்படத்தக்க
வென்றி-வீரத்தன்மை
தங்கு-பொருந்தப்பெற்ற
அச-ஆட்டுவாகன

முடையவரே
மானம்-அடியேனுடைய
பெருமை
அழியாத-கெடாதபடி
காத்து-பாதுகாத்து
எனை-அடியேனை
தாங்கல்-ஆதரிப்பது
என்று-எக்காலம்?
எ.று, ஏ. அசை

87

தாங்கரு மானந்த வாரியி லாழ்த்தித் தழுவெனவுள்
வேங்கரு யாவந்தச் செய்தருள் வாய்! அடல் வெள்ளிடையர்
பாங்கரு மானந்த குசெந்தில் வாழ்அயிற் பண்ணவனே
பாங்கரு மானந்த வாதையுற் றும்அறிந் தில்லுகொல்வே

இ—ள்

தாங்க-சமாளிக்க
அரும்-முடியாத
ஆனந்தவாரியில்-பேரின்பக்
கடலில்
ஆழ்த்தி-முழுகச்செய்து
தழல்என-தீயைப்போவ
உள்-மனத்தில்

பாங்கர்-பக்கத்தில் அமர்ந்த
உமா-பார்வதிதேவியின்
நந்தன-குமாரரானவரே
செந்தில்வாழ்-திருச்செந்
தூரில் விளங்கும்
அயில்-வேலாயுதமணிந்த
பண்ணவனே-முருகக்கடவுளே

வேம்-துயரால்வெதும்புகின்ற
கருமால்-பிறவித்துன்பங்களை
நந்த-கெடும்படி

செய்தருள்வாய்-திருவருள்

புரிவீராக

அடல்-வலிமையுள்ள

வெள்-வெண்ணிறமான

விடையார்-இடப வாகன

முடைய சிவபெருமான்

யாம்-அடியேம்

கரு-அஞ்ஞான இருள்

மால்-ஆசைகள் [முடியதால்

நந்த-மிகவளர

வாதைஉற்றேம்-துயரமடைந்

துள்ளோம் (இதைத்தேவரீர்)

அறிந்தில்லைகொல்-தெரிந்த

தில்லையோ

எ. று. ஏ. அசை

88

இல்லாமை யாலினைத் தேங்கிடு மென்றற்கு) இரங்கிஒரு
சொல்லாமை யாச்முதற் ருரகம் ஈந்தருள் தொல்கடலில்
நல்லாமை யானவன் றன்மரு காசெந்தில் நாயகனே
எல்லாமை யாதின் செயலேயென் றெண்ணுவ

தென் எண்ணமே

இ-ள்

இல்லாமையால்-வறுமை

யினால்

இளைத்து-மெலிவடைந்து

ஏங்கிடும்-ஏக்கமுறுகின்ற

என்றற்கு-அடியேனுக்கு

இரங்கி-திருவுள்ளத்

தபைகொண்டு

ஒரு-ஒப்பற்றதாயும், ஒன்றுய

முள்ள

சொல்ஆம்-வார்த்தையாகிய

ஐஆர்-தலைமைபெற்ற

முதல்-வேதத்தின் முதலா

யமைந்த

தாரகம்-பிரணவப்பொருளை

ஈந்தருள் உபதேசித்தருள்

வீராக

தொல்-மிகப்பழமையான

கடலில்-திருப்பாற்கடலில்

நல்-சிறந்த

ஆமை-அழுதம் கடைந்த

போது ஆமையுருவாகி

ஆனவன் தன்-தாங்கிய

திருமாவின்

மருகா-மருகரே

செந்தில்-திருச்செந்திற்

பதியின்

நாயகனே-தலைமைக்கடவுளே

எல்லாம்-உவகில் நிகழும்

எச்செயலும்

ஐயா-ஐயனே

நின்-தேவரீருடைய

செயலே-திருவருள்

வினையாடலே

என்று-என்பதாக

எண்ணுவது-நினைப்பது

என் அடியேனுடைய

எண்ணம்-கருத்தாகும்

எ. று. ஏ. அசை

89

என்னத்த னஞ்சம் நிகர்தாய் குருமுதல் யாவும்நின்னுள்
உன்னத்த னஞ்சடக் குந்திறல் ஈந்தருள் ஓதமுந்நீர்
வன்னத்த னஞ்சயன் போல்வார்பல் லோர்உறை
வான்செந்திலாய்
அன்னத்த னஞ்சப் புடைத்தாய்மற் றில்லையோர் ஆதயே

இ-ள்.

என்னத்த னஞ்சம் நிகர்-அன்னம்போன்ற
தாய்-பெற்றதாயும்
குரு-ஞானநிலையுதவிய
ஆசானும்
முதல்-உலகத்துக்குமுதன்மை
யான தெய்வமும்
யாவும்-மற்றும் எல்லாமும்
நின்னுள்-தேவரீரிடமே
உன்ன எனப்பதாக
உன்ன-எண்ணித்தியானிக்க
தன்-என்னிடத்தமைந்த
அஞ்ச-ஐந்து பொறிபுலன்
களையும்
அடக்கும்-அவற்றின்வழிச்
செல்லாமல் கட்டுப்படுத்தும்
நிறல்-தவ வலிமையை
சந்தருள்-உதவியருள

ஓத-ஒலிக்கின்ற அலைகளை
புடைய
முந்நீர்-கடலினை ஓத்த
வன்ன-நிறத்தையுடைய
தனஞ்சயன்-அருச்சுனன்
போன்றார்-ஓத்த வீரர்கள்
பல்லோர்-பலபேர்
உறை-தங்கிப் பணிசின்ற
வான்-பெருமைமிக்க
செந்திலாய்-திருச்செந்தி
வாண்டவரே
அன்னத்தன்-அன்ன வாகன
முடைய பிரமன்
அஞ்ச-பயந்து போற்றும்படி
புடைத்தாய்-குட்டிச் சிறை
செய்தவரே
மற்று-தேவரீருக்குப்பிறம்பாக
ஓர்ஆதரவு-ஒருபற்றுக்கோடு
இல்லை-அடியேனுக்குக் கிடை
யாது

வேண்டும் எ. று. ஏ. அசை

90

ஆதவ னம்புலி யாதியர் போற்றும் அணிச்செந்திலான்
மாதவ னம்புலித் தோலுடை யான்அயன்

வாழ்த்தும்பிரான்
சீதவ னம்புலி வாழ்வான் கணவன் திருப்பதத்திற்
பூதவ னம்பு லிடுவாருக் கின்பப் பொலிவெய்துமே

இ-ள்

ஆதவன்-சூரியன்
அம்புலி-சந்திரன்

வாழ்வான்-வாழ்ந்த வள்ளி
நாயகியின்

ஆதியர்-முதலிய கோள்கள்
 போற்றும்-வணங்குகின்ற
 அணி-அழகு மிகுந்த
 செந்திலான்-திருச்செந்தூர்க்
 கடவுள்
 மாதவன்-திருமாலும்
 அம்-அழகிய
 புனித்தோல்-புலியினதுதோலை
 உடையான்-ஆடையாகக்
 கொண்ட சிவபிரானும்
 அயன்-பிரமதேவனும்
 வாழ்த்தும்-துதிசெய்கின்ற
 பிரான்-பெருமான்
 சீத-குளிர்ச்சி உடைய
 வனம்-காட்டினிடம்
 பு(வ்)லி-பொருந்தி

கனாவன்-கணவர்
 திருப்பதத்தில்-அப்பெரு
 மானது திருவடிகளில்
 பூ-(உயர்ந்த மணமிக்)
 மலர்களைபும்
 தவனம்-மருக்கொழிந்து
 போன்ற (இனத்தையும்)
 புல்-அருகு முதலிய மனாமற்ற
 வகைகளையும்
 இடுவார்க்கு-அன்புடன் அருள்
 சிப்பவர்க்கு
 இன்ப-மகிழ்ச்சியில்
 பொலிவு-மனநிறைவு
 எய்தும்-அப்பெருமான்
 அருளால் கிடைக்கும
 எ. நு. ஏ. அசை 91

பொலியுங் களப முலைமாத ஈடும் புனற்செந்திலாய்
 மலியுங் களபன் மலர்த்தொடையாய்இரு மாதர்பங்கா
 புலியுங் களபமும் கொன்றார் புகழும் புலவதுதி
 சொலியுங் களபயம் பெற்றுமென் நெஞ்சம் துயர்ப்பட்டதே

இ-ள்

பொலியும்-பொருந்தப் பூசிய பங்கா-பக்கத்தில்-அமையக்
 (அழகிய) கொண்டவரே
 களப-சந்தனத்தைஉடைய புலியும்-தாருகவனமுனிவர்
 தான ஏவிய புலியையும்
 முலைமாதர்-தனங்களைக் களபமும்-யானையையும்
 கொண்ட பெண்கள் கொன்றார்-கொன்று தோலைப்
 ஆடும்-நீர் ஆடல் பயில்கின்ற பூண்ட பரமன்
 புனல்-நீர்நிலைகளையுடைய புகழும்-போற்றி செய்யும்
 செந்திலாய்-திருச்செந்திற் புலவ-முழுதுணர் புலவரே
 பெருமானே துதி-துதிப்பாடல்களை
 சொ(வ்)லிய-சுறித் துதித்த
 மலியும்-அதிகமாக பயனாக
 கள-கழுத்திலணிந்த உங்கள்-தேவரீரது
 பம்மலர்-பலவித மலர் அபயம்-அடைக்கலத்தை
 களாலாகிய பெற்றும்-அடைந்திருந்தும்

தொடையாய்-மாலைகளை என்நெஞ்சம்-அடியேன் மனம்
உடையவரே துயர்ப்பட்டது-சஞ்சலமடைந்
இருமாதர்-வள்ளி தெய்வ நது
யானை என்பவர்களை எ- று. ஏ. அசை 92

துயரா வினைத்திரள் மோகக் கடலிற் கழன்றுமனம்
அயரா வினைய தமிழ்ச்சீருண் டாகும் அருள்பெருகும்
உயரா வினையிவர் வார்மைந்த னைச்செந்தி லுராவனைப்
பையரா வினையஞ்ச ஆடும யூரனைப் பாடுநர்க்கே

இ-ள்

துயரா-துன்பம் அடையச் செய்யாது	இவர்வார்-ஏறிச்செலுத்தும் பரமனது
வினைத்திரள்-இருவினைக் கட்டங்கள்.	மைந்தனை-திருக்குமாரனான முருகப்பெருமானை
மோக-ஆசையென்கின்ற கடலில்-சமுத்திரத்தில்	செந்தில்-திருச்செந்தில் என்ற ஊரனை-தவத்தைக்கொண்ட கடவுளை
கழன்று-தத்தளித்து மனம்-நெஞ்சமானது	பை-விடப்பைபுள்ள அராவின்-பாம்புகளின்
அயரா-சோர்வடையாது	ஐ-தலைவனான ஆதிசேடன் அஞ்ச-பயமடையும்படி ஆடும்-ஆடல்புரியும் மயூரனை-மயில்வாகனப் பரமனை
விநய-இனிமைபான தமிழ்ச்சீர்-தமிழ்ப்புலமை	பாடுநர்க்கு-தோத்திரம் புரியும் அடியவர்களுக்கு எ று. ஏ. அசை 93
உண்டாகும்-ஏற்படும் அருள்-திருவருட்பேறு	
பெருகும்-மிகவும் அமையும் உயர்-சிறந்த	
ஆவினை-இடப வாகனத்தில்	

பாடான் மையிலுயர் பைக்கிளிக் கன்று பதங்கொடுத்தாய்
ஆடான் மையிலிவந்த தாய்சேவ வுக்கொடி யாக்கிக்கொண்டாய்
கோடான் மையில்லவர் சிவலோர்க்கும் கீர்த்தி சிடைக்கச்செய்தாய்
நாடான் மையிலங்கு செத்து இன்றென் றனக்கீங்கே

இ-ள்

பாடு-இனிய திருப்புகழாற் பாடுகின்ற	கேள்-அன்பும் (உரிமையும்) தான்மை-பணிவுத்தன்மையும்
ஆண்மையில்-அன்புத் திறத்திற்	இல்லவர்-இல்லாதவராயிருந்த சிவலோர்க்கும்-ஒருசிலர்க்கும்

உயர்-சிறப்பமைந்த
பைங்கிளிக்கு-பச்சைக்கிளி
வடிவுற்ற அருணகிரி
நாதருக்கு
அன்று-முன்னாலில்
பதம்-திருவடியை
(உயர்ந்த பதவியை)
கொடுத்தாய்-உதவி
யருளினீர்
ஆடு-யாகத்திற்பித்த
ஆட்டை
ஆண்மையில்-வீரமிருதியால்
இவர்ந்தாய்-ஏறிச்
செலுத்தினீர்
சேவலை-கொழியொன்றை
கொடி-வெற்றிக்கொடியாக
ஆக்கிக்கொண்டாய்-ஏற்
தருளினீர்

(பொய்யாமொழி, நற்கீரர்
ஆதியோர்)
கீர்த்தி-பெரும்கிறப்பினை
கிடைக்க-அடையும்படி
செய்தாய்-வனிந்து ஆண்டு
அருள்புரிந்தீர்
தாடாண்மை-தவறியற்சி
புடையோர்
இலங்கு-பலர் விளங்குகின்ற
செந்தூர-திருச்செத்திற்
பெருமானே
இன்று-இத்தினதில்
என்றனக்கு-அடியெனுக்கும்
இரங்கு-கருணைபுரித்
தருள்வீராக

94

தனக்குப் குமத்துணைக் கோட்டார் பொருது தவஞ்செய்யுமா
மனக்குப் குமத்துவம் நல்குமின் இம்மையல் வாரிகற்றும்
எனக்குப் குமத்துவி தந்தரு விகொல் எழிற்செந்திவி
கனக்குப் குமத்து முடிப்பார்க் குவைத்த கருணைகொண்டே

இ-ள்

தன-கொங்கைகளான
குங்கும-வாசனைச்
சாந்தணிந்து
துணை-இரண்டாயவிந்த
கோட்டால்-கொம்புகளால்
பொருது-போரிட்டு
தவஞ்செய்யும்-தவம்புரி
இன்ற
பா-பெருமைமிக்க
பனக்கும்-உள்ளத்துக்கும்
குமத்துவம்-சஞ்சலத்தை
நல்கும்-உண்டாக்குகின்ற
மின்னார்-மாதர்களுடைய
எமயல்வாரி-மோகக்கடலில்

உங்கு-இவ்விடத்தில்
உம்-தேவரீருடன்
அத்துவிதம்-இரண்டு
பாடற்ற அநுபூதியை
தருவீர்கொல்-கொடுத்த
தருளுவீரோ
எழில்-அழகுமிக்க
செந்திவிர்-திருச்செந்தூரை
புடையவரே
கன்-கல்போன்ற
அக்கும்-உருத்திராக்கமணியும்
கு-எளிய
மத்தம்-ஊமத்தை மலரையும்
முடிப்பார்க்கு-அணியும்
சிவபிரானுக்கு

சுற்றும்-சிக்கியுழல்சின்ற
எனக்கும்-அடியேனுக்கும்

கூட

வைத்த-திருவருள்செய்த
கருணைகொண்டு-தயவை

என்மீது கொண்டு

எ.று. ஏ. அசை

95

கருமற வன்றனை யன்ன வருவம் கவினவந்தங்
கொருமற வன்றனை யன்ன வருவம் உறச்செய்தவேன்
குருமற வன்றனை யன்ன வருவங் குரிக்கும்செந்தூர்
மருமற வன்றனை யன்ன வருவம் வகுத்தவனே

இ-ள்.

கருமறு-பிறவியில் அமைந்த
அவன்றனை-மனிதன் ஒருவனை
அன்ன-ஒத்தமைந்த
உருவம்-வடிவத்தை
கவினவந்து-பொருந்திவந்து
அங்கு-அங்கு மீன் குவியலில்
காவல் செய்திருந்த

விடத்தில்)

ஒருமறவன்தனை-ஒருமீனவனை
அல்-அஞ்ஞான இருள்
நவு-நீங்கப்பெற்ற
உருவம்-உண்மை வண்

ணத்தை

உற-அடையும்படி
செய்தவேன்-திருவருள்
புரிந்த ஆறுமுகக் கடவுள்

குரு-குருபரன்
மல்தவன்தன்-வலிய நவசி
யான அகத்தியருக்கு
ஐயன்-தலைவன்
அல்-அத்தகைய
உரு-அழகு
அங்குரிக்கும்-தோன்றி
விளங்குகின்ற

செந்தூர்-திருச்செந்தூரில்
மரும்-எழுந்தருளியுள்ள
அரவன்-பாம்பை ஆபரணமாக
உடைய சிவபிரானது
தனையன்-திருக்குமாரர்
அவருவம்-பல அதிசயங்களை
வகுத்தவனே-அவ்விடத்து
நிகழ்த்தியவர்.

வகுப்பா னலத்தெரிந் தேத்துகி லேன்,நின்றுன் னார்விழிந்
உகுப்பா னவன்பரை யெள்ளேன் எனக்கென் றுதவிசெய்வாய்
மீகுப்பா னலியவுங் கண்டனை யேகன்றை விட்டுவரும்
தொகுப்பா னகுத்து மலர்ச்சோலைச் செந்திற் காரதிபனே

இ-ள்.

வகுப்பால்-வகுப்புச் செய்யு
ளால்
தலம்தெரிந்து-தேவரீருடைய
பெருமையறிந்து

உப்பால்-ஆசையினால்
நலியவும் வருந்தும்படி
கண்டனையே-பார்த்திருக்
கின்றிரே

ஏத்துகிலேன்-போற்றினே
 நின்று-உமது திருமுன்பு
 வார்விறீ-நீண்டகண்களி
 நீர்-கண்ணீரை
 உருப்பான-வடிக்கின்ற
 அன்பரை-உண்மையன்பர்
 எள்வேன்-ஏளனம்புரிலேன்
 எனக்கு-அப்படிப்பட்ட
 என்று-எப்போது
 உதவி-திருவருளைக்
 செய்வாய்-ஆதரிப்பீர்
 மிகு-அதிகப்பட்ட

கன்றை-தமது இளம்
 விட்டு-இவ்வத்தில் இருக்க
 வரும்-வெளியே சென்று
 தொகுப்பு-கூட்டமான
 ஆன்-பசுக்கள்
 அருந்தும்-உண்ணும்படியான
 மலர்-செழித்துவளர்ந்த
 சோலை-பயிர்களும், பொழில்
 செந்தில்-திருச்செந்தூரில்
 கர-தேவர்களது
 அதிபனை-தலைவரான
 முருகக் கடவுளே

97

கரபதி யாதிபர் போற்றும் பெருமை துலங்குச்சத்திம்
 வரபதி யான மயிலான வண்ண மனாங்கிலேற்
 கரபதி யாழ்நு கோணத் துதிப்பவர் கைக்குமவர்
 சரபதி யான மடங்கலொப் பார்இது சத்தியம்

இ-ள்.

கரபதி-தேவர் தலைவனான
 இந்திரன்
 ஆதியர்-முதலானபல
 போற்றும்-துதிசெய்கின்ற
 பெருமை-சிறப்புகள்
 துலங்கு-விளங்குகின்ற
 செந்தில்-திருச்செந்தூர்என்ற
 வர-அருள்மிகுந்த
 பதியரனை-தலத்தைக்
 மயிலான-மயில்வாகனக்
 கடவுளை

பதியாம்-தலைவரான
 முருகோனை-முருகப்பெருமானை
 துதிப்பவர்-வணங்கி வழிபடும்
 கைக்கும்அவர்-வெறுக்கின்ற
 சரப-எட்டுக்கால்களைக்
 தியான-நினைத்துமெலியும்
 மடங்கல்-சிங்கத்தை
 ஒப்பார்-நிகராவர்

வள்ளி-வள்ளிநாயகியின்
மணுளனை கணவரை
வேல்-வேலாயுதம்பூண்ட
கர-திருக்கையுடைய

இதுசத்தியம்-இம்மொழி
உண்மையாகும்
எ. று. ஏ. அசை

சிங்கத்தைக் காலால் பற்றிச்சென்று கொண்டும் உண்ணும்
இயல்புடையது சரபப் பறவை. அதுபோல கௌமார அன்பரை
இகழ்பவர் அவரால் அழிக்கப்பெறுவர் என்பது கருத்து. 98

சத்தியத் தைக்கரு தும்பரை வாழ்விக்கத் தானவரைக்
குத்தியத் தைக்கரு துங்கக் கடலும் கொளச்செய்தசேய்
சித்தியத் தைக்க ருதுநீடச் செய்யுந் திருச்செந்திவில்
நித்தியத் தைக்கரு துந்துமி யார்ப்பொடு நீடியவே

இ-ள்.

சத்தியத்தை-உண்மை நெறி
யையும்
கருது-தன்னைத் தியானித்த
உம்பரை-தேவர்களையும்
வாழ்விக்க-உய்யும்படிச்செய்ய
தானவரை-அசுரக்

கூட்டத்தை
குத்தி-வேலாற்கொன்று
அத்தை-தனது முடிவை
கரு-நீலநிறம்பெற்ற
துங்க-பெரிய
கடலும்-சமுத்திரமும்

கொள-பெறும்படி
செய்த-வற்றச்செய்த
செய்-குமார்க்கடவுள்

சித்தி-அட்டமாசுத்திகளின்
அத்து-வல்லமையின் எல்லையை
ஐக்கர்உது-முத்தியடையும்
தவத்தினைக் கொண்டவர்
களுடையதாக

நீடச்செயும்-வளரக்கொடுக்
கின்ற
திருச்செந்திவில்-திருச்செந்
தூர்ப்பதியில்
நித்தியத்து-நினைபான
ஐ-அழகிய

கரு-கருவறையமைந்த ஆலயம்
துந்துமி-வாத்தியங்களின்
ஆர்ப்பொடு-முழக்கம்மிகும்படி
நீடிய-சிறந்துவிளங்கும்
எ. று. ஏ. அசை 99

நீடிய மாலையஞ் சேரவொட் டாத்து நினைப்பவைகை
கூடிய மாலைய மாவது காட்டும் குலவுசெந்திற்
பாடிய மாலைய னிவான்முன் பன்றியும் பட்சியுமாய்த்
தேடிய மாலையிற் கெய்தார் குரவன் திருவருளே

இ-ள்.

நீடு-நெடிது ஆகிய

அம்-அழகிய

இயமஅலையம்-இயமன்	மாவை-பூமாவைகளை
கோவிலை	அணிவான்-குடியிருக்கும்
சேரட்டாது-அடையவிடாது	கடவுள்
நினைப்பவை-எண்ணிய	முன்-முற்காலத்தில்
எல்லாம்	பன்றியும்-வராகமாகவும்
கைகடிய-கிடைக்கப் பெற்ற	பட்சியுமாய்-அன்னப் புள்
மாலயம்-பெருமை மிக்க	ளாகவும்
முத்தியை	தேடிய-முறையே தேடிய
ஆவது-அடைகின்ற வழியை	மால்அயற்கு-திருமாலுக்கும்
காட்டும்-தோற்றுவிக்கும்	பிரமனுக்கும்
குலவு-விளங்குகின்ற	எய்தார் காணக்கிடைக்காத
செந்திவ்-திருச்செந்தூர்	சிவபெருமானது
என்னும்	குரவன்-குருபரருடைய
பாடி-படைவீட்டை உடைய	திருவருளே-கருணாவிவாசமே

100

நூற் பயன்

பந்திற் றிரிவித மாமல மாதிப் பகைவெதுப்ப
 வெந்திற் றிரிவு படார்அருட் பேறு மிகப்பெறுவார்
 தந்திற் றிரிவிசை யுங்கருங் கோட்டுத் தகர்ப்பெருமான்
 செந்திற் றிரிபுக் கவிநூலுங் கற்றுணர் சீரியரே

இ-ள்

பந்திவ்-பந்த திசையிவ்	இசையும்-பொருந்திய
திரிவிதமாம்-முன்றுவிதப்	கரும்-கருப்பு நிறமான
பட்ட	கோட்டு-கொம்புகளைக்
மலம்ஆதி-ஆணவம் கன்மம்	கொண்டதுமான
மாயை என்னும் மலமுதலிய	தகர்-ஆட்டுவாகனத்தை
பகை-எதிர்ப்புகள்	யுடைய
வெதுப்ப-துன்புறுத்துவதால்	பெருமான்-முருகக்கடவுளது
வெந்து-மனம்நொந்து	செந்திவ்-திருச்செந்தூரைக்
இற்று-மெலிவடைந்து	குறித்த
இரிவுபடார்-அழிவடையார்	திரிபுக்கவி-திரிபு அணியை
அருட்பேறு-திருவருட்	யுடைய பாடல்
செவ்வத்தை	நூறும்-நூறினையும்
மிக-அதிகமாக	கற்று-நன்கு படித்து
பெறுவார்-அடைந்தின்	உணர்-பொருளைத்
புறுவார்கள்	தெரிகின்ற
தந்திவ்-யானையை ஒத்ததும்	சீரியர்-அறிஞர்கள்
திரிவு-கோணிய முறுக்கை	எ. று. ஏ. அசை